Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1598 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 16 iunie 1954

Vacanța — prilej de bucurii

VAILE ȘI CRESTELE munților, plaja aurie, bătută de valurile mării, sînt încă liniștite. Deocamdată vilele destinate taberelor se pregătesc să-și primească oaspeții; se înalță corturi. Peste cîteva zile însă toate aceste locuri vor răsuna de larma veselă a glasurilor copiilor, se vor împestrița de roșul cravatelor pionierești.

In școlile patriei noastre se desfășoară acum examenele de sfîrșit de an. Imbujorați de o ușoară emoție, îmbrăcați de sărbătoare, veseli, pionierii și școlarii se prezintă în fața profesorilor lor, încrezători în succesul bine meritat după un an de muncă perseverentă și rodnică. Apoi, peste cîteva zile, după ce se va încheia bilanțul, va începe vacanța așteptată cu atita nerăbdare.

Copiii cunosc, din anii trecuți, toată multilaterala frumusețe a zilelor de vacanță. Anul acesta, vacanța lor poate fi mai frumoasă, mai plăcută, mai bogată. Partidul și guvernul le-au creat și de data aceasta condiții pentru ca ei să se poată odihni și distra.

După lunile de școală care au trecut, cînd fiecare copil a muncit din toate puterile, vacanța le va da prilejul să se refacă, să se întărească fizicește, să prindă noi puteri, pentru ca să poată învăța mai bine în viitorul an școlar. Oțelirea sănătății copiilor este scopul principal al vacanței. Pentru aceasta însă trebuie întocmit un astfel de program în care odihna, sportul, excursiile, jocurile în aer liber, să precumpănească.

In tabere și cluburi, în locurile pe care le vizitează copiii au prilejul să observe nenumărate lucruri, noi pentru ei și cit se poate de interesante. Acest prilej trebuie folosit cu pricepere.

La focurile de tabără, în excursii, în cercuri, pionierii își pot spori cunoștințele de geografie, de științe naturale, de fizică, de chimie.

Copiii au o imaginație bogată și multilaterală, îndrăzneală, inițiativă. Resursele lor inepuizabile de inventivitate trebuiesc folosite cu rost. Dacă instructorii de pionieri și conducătorii de tabere sau cluburi vor încerca să închisteze toate aceste rezerve de energie în planuri dinainte concepute, rigide, elaborate în liniștea birourilor și cancelariilor—activitatea instituțiilor pe care le conduc va fi plictisitoare și monotonă. Dacă însă, la elaborarea acestor planuri, se va da frîu liber imaginației și inițiativei copiilor, ei le vor îndeplini cu pasiune și nu puține vor fi acțiunile interesante pe care le vor întreprinde. Bineînțeles că în îndrumarea preocupărilor copiilor, în canalizarea inițiativei lor creatoare spre un scop, are un mare rol instructorul de pionieri.

In această privință îl vor învăța multe asemenea cărți ca „Timur și băieții săi", „Vasioc Trubaciov și tovarășii lui", „Marea bătălie de la Iazul Mic", „Inimoșii" etc.

Copiii trebuie să simtă din plin vacanța, să se bucure de ea. De aceea, trebuie evitată cu orice preț supraîncărcarea cu sarcini a copiilor din activele și conducerile taberelor, cluburilor, palatelor și caselor de pionieri, trebuiesc evitate adunările cu teme neinteresante, plictisitoare, ședințele fără rost. Intreaga activitate să fie îndreptată în direcția îmbinării plăcutului cu utilul. Copiii vor primi cu bucurie să organizeze cercuri, echipe cultural-artistice, competiții sportive, care vor da prilejul să-și dezvolte și să-și evidențieze aptitudinile, să devină mai îndemînatici, mai pricepuți, să se distreze. Fiecare tabără, club, cerc sau grup de copii poate să participe la concursul tinerilor grădinari și pomicultori.

Vacanța este și un minunat prilej de cunoaștere a naturii și bogățiilor patriei. Detașamentele și unitățile de pionieri din clasele mai mari pot organiza excursii de cîteva zile în locuri istorice sau în locuri deosebit înzestrate de natură. Pot fi organizate și excursii cu tema: „Să cunoaștem bogățiile regiunii noastre".

Inițiativa luată în regiunea Baia Mare, de a se organiza tabere pentru copiii colectiviștilor din cîteva gospodării să fie extinsă și în alte regiuni.

Nu toți copiii vor putea să plece însă în tabere, să-și petreacă vacanța la munte sau la mare. Pentru cei care rămîn în oraș sau în sat, vacanța nu trebuie să fie mai puțin un prilej de odihnă și de distracție minunată. Taberele orășenești sau de curte trebuie să fie de aceea organizate astfel încît copiii să nu se plictisească; să nu-și transforme activitatea într-un șir de obligații zilnice și monotone, de la care copiii să se întreacă în a inventa mijloace de a lipsi, preferind să bată mingea pe străzi sau să-și organizeze jocuri pe maidane. Festivalurile, întîlnirile cu personalități de seamă — scriitori, poeți, artiști — vizionările de filme, de spectacole, organizarea de diferite concursuri, jocuri, sînt pentru copii tot atîtea prilejuri de bucurie, care-i vor atrage să frecventeze regulat tabăra. Și în cadrul caselor și palatelor de pionieri se poate desfășura, în continuare, o activitate multilaterală, avînd mai ales în vedere faptul că în cadrul acestora există asigurate și condițiile materiale pentru desfășurarea activității în cercuri și a activității culturale și sportive.

Din vacanță copiii trebuie să se întoarcă veseli, sănătoși, dornici de învățătură. Există toate condițiile pentru aceasta. Depinde numai de inițiativa creatoare, de priceperea și pregătirea pedagogică a instructorilor de pionieri și directorilor de tabere și palate de pionieri. Selecționarea acestora dintre cele mai bune cadre ce muncesc cu pionierii trebuie să fie una din principalele preocupări ale comitetelor regionale, raionale și orășenești U.T.M.

Problema selecționării și recrutării cadrelor constituie numai un prim pas. Organele și organizațiile U.T.M., în strînsă colaborare cu organele sindicale și cu sfaturile populare au datoria să controleze și să urmărească îndeaproape munca acestor cadre, să le ajute prin îndrumări concrete.

Copiii patriei noastre merită o vacanță frumoasă. Trebuie să facem totul pentru aceasta.

Insușindu-și cu perseverență tehnica înaintată, tinerii de la I.M.S. Roman, minuiesc cu pricepere mașinile moderne, mărind neîncetat productivitatea muncii.

In fotografie: utemistul Fică Mihai lucrează la un strung vertical.

Intrecerea pentru titlul de „cel mai bun tractorist"

Mii de tineri mecanizatori din S.M.T.-uri participă cu entuziasm la întrecerea lansată în luna martie de utemistul Vasile Stănescu, tractorist la S.M.T. Pecica Nou, regiunea Timișoara, pentru titlul de „cel mai bun tractorist".

Numai în regiunea București iau parte la întrecerea individuală și colectivă, pe brigăzi, 893 de tineri tractoriști. In regiunea Constanța numărul tinerilor antrenați în această întrecere trece de 600. In regiunea Arad au răspuns 426 de tineri. Pe întreaga țară sînt 5.717 tineri care muncesc cu elan pentru cucerirea titlului de cinste de „cel mai bun tractorist".

Au devenit cunoscute de pe acum, în fiecare regiune, numele tinerilor tractoriști fruntași, care și-au depășit cu sute de procente planul, răspunzînd cu avînt chemării partidului de a contribui prin munca lor la sporirea continuă a producției agricole la hectar. Astfel, tînărul tractorist Ion Croitoru de la S.M.T. Albești regiunea Constanța, și-a depășit planul cu 5X la sută în campania de primăvară, fiind considerat de pe acum drept primul candidat la titlul de „cel mai bun tractorist" al regiunii. El este urmat de aproape de către tînărul tractorist Osman Murhelin de la S.M.T. Horia raionul Hîrșova, care și-a depășit planul cu 470 la sută. Neobosit lucrează de-a lungul și de-a latul ogoarelor cu tractorul tînărul Ion Tocaci de la S.M.T. Sînnicolaul Mare, regiunea Arad, care și-a îndeplinit pînă acum planul în proporție de 380 la sută, realizînd o economie de 337 kg. de motorină. Frumoase succese au obținut și tinerii tractoriști Ion Olgor de la S.M.T. Lugoj, Gheorghe V. Neagu de la S.M.T. Pogoanele, regiunea Ploești, Kiss Adalbert de la S.M.T. Curtici, regiunea Arad, și mulți alții.

Tinerii tractoriști realizează victoriile lor în producție prin aplicarea metodelor sovietice, în special a metodei graficului orar, prin cuplarea mai multor mașini agricole la un tractor și printr-o atentă îngrijire a mașinilor. Ei așteaptă acum cu nerăbdare primele rezultate ale întrecerii, care vor fi cunoscute în luna iulie, urmînd ca titlurile definitive de „cel mai bun tractorist" pe stațiune, raion, regiune și pe țară să fie decernate la sfîrșitul anului, după terminarea campaniei agricole de toamnă.

(Agerpres)

IN LUPTĂ CU NATURA

De departe, Școala medie tehnică horticolă din Geoagiu se amestecă în verdele puternic al priveliștilor de pe malul Mureșului. Cine și-ar putea închipui cîtă viață pulsează printre copacii aceștia care tremură mîngîiați de boarea răcoroasă a Mureșului? Copaci mari, vîrstnici, ascund ca o cortină verde animația unei înfierbîntate munci, unei continue lupte cu natura.

Băieţandri inimoși pornesc pe calea cunoașterii vieții plantelor, pe calea smulgerii de la natură a cît mai multe bogății. Lucruri poate cunoscute și descoperite de mulți demult pentru ei curiozități, pasiuni, un cîmp de experiență pentru îmbogățirea cunoștințelor. Și mulți dintre ei s-au avîntat în descoperirea de lucruri noi, prin aplicarea în practică a celor învățate la orele teoretice.

Pe lîngă o clădire deosebit de frumoasă și condiții bune de viață, Ministerul Agriculturii și Silviculturii, a pus la dispoziția viitorilor tehnicieni legumicultori, pomicultori și floricultori, un mare număr de hectare peste care s-a întins cîmpul de experiență al școlii.

Rareori se pot întîlni pasiuni mai aprinse, năzuinți mai cutezătoare decît ale elevilor acestei școli.

Am cunoscut cîteva crîmpeie din viața agitată a viitorilor horticultori.

Cu gîndul la Miciurin

Unii oameni rămîn de mici cu o pasiune, pe care n-o mai pot părăsi toată viața. De cele mai multe ori, pasiunea aceasta este o meserie, un domeniu de activitate. Cine din școala aceasta se mai poate îndoi că viața lui Păcurarú va fi închinată pătrunderii tot mai mult în adîncul vieții plantelor; gîndul de noi căi spre a pune vegetația să-i ofere omului tot mai multe bogății?

Păcurarú Petre a învățat cu pasiune tot ce s-a predat la curs și a fost nerăbdător să vadă cu ochii lui aplicarea în practică a celor învățate. El și-a început experiențele încă din anul I. Au aflat și profesorii, mirați de îndrăzneala elevului lor. De la o vreme Păcurarú a început să facă experiențe suplimentare celor din programa analitică, mai apoi s-au alăturat și alți elevi...

Așa a luat ființă cercul miciurinist. [illegible] școala i-a repartizat o parcelă de pămînt pentru experiențe. Toți din cercul miciurinist sînt din anul III. Cînd au pornit pe drumul acesta au știut că vor întîlni și greutăți în cale și povîrnișuri. Dar ce se poate opune, însă, o inimă tînără? Greutățile și dezlegările au început chiar de-acum să apară.

— Ieronim, Ieronim !... Hai, scoală.

Abia începe să răsară soarele. Un cintezoi ciufulit s-a așezat chiar pe marginea ferestrei și privește nedumerit în dormitor. Diminețile de mai sînt încă răcoroase.

— Scoală Ieronime! Șoaptele lui Păcurarú l-o șoptă tot mai insistent la urechea lui Ieronim.

Alene, Ieronim își dă pătura la o parte. Se îmbracă amîndoi.

Ușor, în vîrful picioarelor părăsesc dormitorul și ies în curtea umbrită și rece. Alături de școală, la o sută de metri, se află parcela miciurinistă. Cei doi calcă ușor prin iarbă cu pantofii uzi de rouă, iată și parcela. Păcurarú se apleacă deasupra unor tufe de roșii care abia se împlinesc.

— Trăiesc, Ieronim, privește! Uite ce repede se ridică. Ce spui tu, are să se păstreze tulpina tot atît de tare pînă la sfîrșit?

— Eu cred că da, încrucișarea a prins, înseamnă că roșiile rezultate au să-și păstreze pînă la sfîrșitul perioadei de vegetație calitățile împrumutate de la ardei...

Tufa pe care o examinează cei doi, are o tulpină groasă și tare, iar ramurile se țin bățoase în sus. Alături o tufă obișnuită de roșii, a început să-și îndoaie ramurile, îi trebuesc araci.

Rînd pe rînd cei doi elevi, cercetează atenți toate plantele cărora ei vor să le aducă îmbunătățiri.

Iată alte tufe de roșii, cu frunze de culoare închisă și cu mai puține crestături. Anul trecut au altoit roșii pe cartofi. Altoiul a prins și-a crescut un hibrid care a dat în pămînt cartofi și pe ramuri roșii. Au cules sămînța și-au semănat-o în primăvara aceasta. Ce influență va avea cartoful asupra roșiilor?

— Abia aștept să rodească, spune Păcurarú.

— Și eu sînt curios! Văd că planta e destul de viguroasă.

— Știi ce? Hai să vedem ce mai face „gluma" noastră — spune înveselindu-se Păcurarú.

„Gluma" este o tulpină înaltă de mai mult de un metru.

Acum doi ani în toamnă li s-au dat elevilor pentru studierea structurii verzei și guliei, cîte una din aceste legume. După ce a terminat studiul Păcurarú, le-a pus din nou în pămînt și le-a lăsat să înflorească. Cînd au dat florile, el le-a sexuat între ele. A pus polenul florii bărbătești de gulie pe floarea femeiască a verzei. Fructul a fost o păstaie mult mai lungă decît celelalte, din care Păcurarú a cules semințele. In primăvară le-a semănat și a ieșit din pămînt o tulpină ca aceasta. A cules și de la ea semințele și le-a pus din nou în pămînt. Acum hibridul nu mai este nici varză nici gulie. Pe tulpină au crescut din loc în loc frunze de varză, iar în pămînt rădăcina e un fel de gulie însă mult mai mică. Băieții au făcut haz de cazul acesta. De aici i-a rămas numele „gluma". Păcurarú însă nu s-a descurajat.

— Cine știe dacă nu va ieși ceva pînă la urmă!...

Multe sînt visurile lui Păcurarú Petre. Visuri tinerești de viitor despre victoria asupra naturii, despre un belșug de noi varietăți de fructe și legume, mai hrănitoare, mai folositoare omului.

Cei doi miciuriniști mai stau încă aplecați deasupra numeroaselor experiențe. Au uitat că e timpul să meargă la cursuri. Soarele s-a ridicat cerul mai sus și a început să usuce roua. Sunetul unui clopoțel de argint străbate pînă aici prin frunzișul verdețurilor.

— Ieronim! E timpul să mergem la ore. Mai vedem în pauză...

Parcela martor

Nu poți învăța nimic numai ascultînd lecții de la catedră. Teoria trebuie legată de practică. Alături de școală se întind cele 19 hectare de pămînt pentru scopuri didactice. Pe pămîntul acesta, elevii aplică cele învățate la orele de teorie. Pentru lecțiile de floricultură există un teren în care elevii învață arhitectura peisageră. Flori, și boschete din toate soiurile, alcătuiesc un parc minunat, măiestrit de imaginația și mîinile elevilor. Pentru lecțiile de pomicultură bucăți mari de pămînt sînt acoperite cu arbori de toate soiurile și vîrstele, de pepiniere, de terenuri unde elevii învață să facă un altoi, un marcotaj. Dar lucrul cel mai important pentru elevi sînt parcelele de cite 25 de metri pătrați, din care fiecare elev a primit una pentru experiențe. Aci se fac lecțiile practice la legumicultură.

Parcelele sînt așezate în rînd și le străbate de la un capăt la altul o cărare.

Iată două parcele față în față. In amîndouă s-au însămînțat cartofi din rasa Ghiulbaba.

M-a izbit diferența de dezvoltare a cartofilor din cele două parcele.

— De ce cartofii din parcela Elenei Albeanu, au rămas în urmă celor din parcela din fața ei? l-am întrebat eu pe profesorul Prică Dumitru care e totodată și directorul școlii.

— Vezi? — mi-a răspuns el — noi lucrăm după sistemul parcelelor martor. Parcela martor se chiamă la noi parcela în care cultura de legume a fost plantată așa cum am învățat din străbuni. Pe parcela din fața ei se aplică ultimele metode ale agrotehnicei, pentru ca în felul acesta elevii să se convingă practic de avantajul lucrării pămîntului după metode înaintate. Aici în parcele unde cartofii sînt mai dezvoltați, eleva Apostol Elena, a iarovizat cartofii și iată rezultatul!

Recordul

Toți spun că n-au mai văzut-o pe Zestreanu Viorica atît de veselă. De cîteva zile e sburdalnică și glumește cu toată lumea. Rîde, și-și aruncă mereu pe spate cozile blonde.

— Are și de ce să se bucure — spun elevii. E tare iscusită.

Unul i-a luat caietul de practică de pe bancă și-l răsfoiește. S-au adunat mai mulți în spatele lui.

— Ce scrie mă?

— Scrie că a semănat spanacul în 27 martie în rînduri cu cîte 30 cm. distanță între ele, după ce mai întîi a săpat și grăpat bine locul. A treia zi sămînța a germinat și după alte 5 zile a scos colțul afară. De atunci a început să-și îngrijească în fiecare zi parcela. Scrie că rîndurea a fost bună și de aceea frunzele au crescut vioaie, de un verde închis. A recoltat în două rînduri și a scos în total 85 de kg. de spanac, ceea ce înseamnă 35.000 kg. la hectar.

— A scos 35.000 la hectar? Păi ăsta-i record!

— Vezi ce-a fost în stare să facă?... Cine-ar fi crezut că tocmai ea...

— De ce „tocmai ea"? sare un elev — Doar știi că n-o întrec mulți la învățătură. E întotdeauna atentă.

— Și e și îndemînatecă. Dacă înveți bine la clasă faci și pe parcelă minuni...

...Vă mulțumim

Și astfel școala scoate an de an promoții de tehnicieni horticoli, bine pregătiți, oameni care dezvoltă agricultura patriei noastre și-i croiesc noi posibilități de înflorire.

Dar de pe băncile școlii, elevii mai au de făcut un drum tot atît de rodnic, tot atît de frumos pînă să ajungă în miezul frămîntărilor unei activități mari de producție. E vorba despre lunile de practică în gospodării agricole de stat, acolo unde cele învățate la școală vor căpăta adevărata lor valoare. Acolo trebuie să faci față problemelor vieții, să satisfaci prin cunoștințele tale rezolvarea unor probleme grele ale creșterii producției agricole. Oamenii, profesorii, sînt cu ochii pe tine. Așteaptă să-ți vadă roadele, să știe dacă se pot sau nu mîndri cu tine.

Despre mîndria aceasta mi-a vorbit directorul școlii, tovarășul Prică Dumitru.

— Anul trecut — mi-a spus el — noi am avut elevi în practică la Gospodăriile Agricole de Stat din Cisnădie, Sighișoara, Aiud și Dealul Ocnei. Iți spun drept că la început am fost și noi îngrijorați. Ce vor face elevii noștri în practică? Mai tîrziu însă am primit adresele acestea — și directorul scoase din sertar un dosar din care scoase cîteva adrese bătute la mașină. Adresele au fost trimise școlii de către Gospodăriile în care făcuseră elevii practică. In toate am găsit aceste două cuvinte: „Vă mulțumim"... „...Deoarece elevii școlii dumneavoastră au dat cele mai bune rezultate, noi vă mulțumim, și vă rugăm să ne repartizați 4 absolvenți...

— Ce mîndrie, ce mulțumire mai mare poate să existe pentru noi? spuse entuziasmat directorul arătîndu-mi adresele.

Am aflat apoi că mulți absolvenți ai școlii sînt studenți în Uniunea Sovietică și la toate institutele de agronomie din țara noastră.

Din camera directorului se vedea pe fereastră cîmpul întins de un verde sălbatec, arbuștii pepinierei, parcelele legumicole. Imprăștiați pe cîmp, elevii urmăreau sau își îngrijeau plantele atenți, cuprinși de pasiunea luptei împotriva naturii. Viitorii luptători pe frontul agriculturii socialiste, cuceresc de pe acum victorii.

Natura este un adversar darnic.

MIHAIL CARANFIL

corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Hunedoara

Ștefan Iureș

Mister Wiley

„...raportul (este vorba despre raportul calomnios al comisiei de anchetă a Senatului american asupra situației din Romînia — N.R.) este prefațat de faimosul senator Alexander Wiley; același Wiley care, cu puțin înainte de încheierea armistițiului, a chemat la aruncarea bombei atomice în Coreea; același Wiley care acum cîteva zile a cerut extinderea intervenției în Indochina..."

(din cuvîntul delegatului romîn la Sesiunea extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii de la Berlin).

Femeie capricioasă, soarta
Iși chinuiește adoratorii:
Acu le-arată curcubeul,
Acu-i trăznește din toți norii.

Cu mister Wiley, bunăoară,
Să poartă într-un mod ingrat:
Inaripatele lui visuri
De două ori le-a spulberat.

O bombă — atomică-n Coreea
— Așa precum ceruse Wiley —
Pe ani întregi și pe decenii
L-ar fi făcut eroul zilei.

Sau să se fi întins războiul
Din Vietnam, Cambodge și Laos,
Și singur numele lui Wiley
Ar fi fost punct central în haos.

Dar nu așa a fost să fie...
Și pe-al istoriei azur
Ar fi trecut, cu greutate,
Ca simplu nouraș obscur.

Noroc că-n lume se mai află
Și un senat american
Și-acesta ne compătimește
Odată, cel puțin, pe an.

Noroc că se-ntocmesc rapoarte
Asupra micii noastre patrii,
Și-n ele-i scris că-n Romînia
Sînt strugurii grozav de acri.

Noroc că unui op de-acesta
Ii trebuie și o prefață,
Incît, semnind-o, mister Wiley
Să iasă, brusc, la suprafață.

...Noi, mister Wiley, ce să-ți spunem?
Noi sîntem foarte bucuroși
Că florile celebrității
Poți, cît de cît, să le miroși.

Dar urmărim cu-ngrijorare
Ce rău te concurează unii:
Ce om de-afaceri nu rîvnește
Să fie regele minciunii?

Ia seama! Alții te-or întrece.
Și-aduc volume drept pretext:
De ei — minciuna din prefață,
De ei — minciunile din text...

CU APARATUL FOTOGRAFIC PE GLOB

Odihnă plăcută în R. P. Bulgaria

Au venit zilele calde duioase de vară. In stațiunile de odihnă situate pe cele mai pitorești meleaguri ale Republicii Populare Bulgaria oamenii muncii își petrec un concediu plăcut. Tinerii muncitori bulgari simt și ei din plin grija statului democrat-popular pentru odihna celor ce muncesc. Fotografiile pe care le publicăm astăzi și care ne-au sosit de la Sofia redau aspecte din tabere și case de odihnă unde își petrec concediul sau vacanța tinerii constructori ai socialismului din R. P. Bulgaria.

In parcul din preajma casei de odihnă mai mulți tineri ascultă plini de voie bună o povestire veselă a unui tovarăș de-al lor (fotografia 1-a).

In corturile taberei de odihnă n-a mai rămas nimeni. Toți tinerii s-au adunat într-un „miting fulger". S-a făcut o propunere: să facem azi o excursie în munți! Toți ridică mîna: sîntem de acord! Unele mici pregătiri și apoi... la drum spre creerii munților. (Fotografia a 2-a).

Nimic nu-i mai plăcut dimineața, cînd razele soarelui abia mijesc, decît un mic exercițiu de înviorare (fotografia a 3-a).

Materiale de construcție ieftine, de bună calitate

Convorbire cu tov. DUMITRU BILGA

director al Institutului de Cercetări și Incercări a Materialelor de Construcții I.C.I.M.C.

Un redactor al ziarului nostru în convorbirea avută cu tovarășul Dumitru Bilgă directorul Institutului de Cercetări și Incercări a Materialelor de Construcții (I.C.I.M.C.) i-a pus tovarășului director următoarele întrebări:

Intrebare: Ce ne puteți spune despre ultimele realizări obținute de Institutul pe care-l conduceți?

Răspuns: Marile lucrări de investiții ce se înfăptuiesc în țara noastră consumă anual cantități uriașe de materiale de construcții. Cimentul, oțelul beton, cheresteaua, cartonul asfaltat, cărămida, varul, ipsosul, bitumul, sticla, metalul sînt consumate în cea mai mare parte în lucrările de construcții.

Proporțiile uriașe ale construcțiilor pe care regimul nostru de democrație populară le prevede pentru realizare în vederea ridicării nivelului tehnic, cultural și social, al celor ce muncesc fac ca economia și utilizarea rațională a materialelor în construcții, să capete o importanță deosebită.

Problema de economisire a materialelor de construcții, factor important în lupta pentru reducerea prețului de cost al construcțiilor, constituie o preocupare temeinică în activitatea Institutului de Cercetări (I.C.I.M.C.). Folosind bogata experiență și documentație sovietică activitatea Institutului este axată pe studiile, cercetările și încercările făcute privind o serie de probleme noi ca: lărgirea sortimentelor de materiale de construcții; îmbunătățirea calității materialelor existente. O acțiune susținută se duce și în direcția utilizării deșeurilor industriale, a materialelor locale și folosirea lor în construcții; înlocuirea materialelor deficitare și costisitoare prin materiale confecționate cu materii prime indigene, mai ieftine.

In direcția îmbunătățirii sistemului de construcție al planșeelor de locuințe, Institutul a studiat și încercat recent noi tipuri de planșe. Astfel, tipul de planșeu denumit „în straturi" prezintă avantajul acoperirii unei suprafețe mari (3,80 m x 1,20 m) și se confecționează destul de simplu, este ușor și se poate monta finisat. De asemenea, tipul de planșeu „cu fîșii ceramice" în care blocurile de beton sau ceramice se betonează jos formînd o fîșie de planșeu de 1,20 x 3,80, fîșie care apoi se montează cu ajutorul macaralelor turn. Aplicarea acestui sistem evită așezarea blocurilor sus pe planșeu între grinzi în condiții grele de lucru cu consum și risipă de ciment precum și cu posibilități reduse de mecanizare.

Rezultatele favorabile obținute de Institut la încercările recent făcute au permis să se dea avizul utilizării imediate a lor în construcția noilor tipuri de locuințe.

De asemenea pentru acoperirea halelor cu deschidere mică (10—12 m) s-a studiat și încercat un tip de cheson prefabricat din beton armat cu 2 pante care a dat rezultate foarte bune din toate punctele de vedere, simplificîndu-se la maximum problema acoperirii halelor cu asemenea dimensiuni, evitîndu-se în felul acesta întrebuințarea fermelor cu zăbrele care sînt mult mai costisitoare sau a grinzilor cu chesoane de acoperire greu de montat.

Pe linia lărgirii sortimentelor de materiale de construcție precum și a utilizării deșeurilor industriale s-a studiat și încercat cu rezultate deosebit de favorabile: folosirea cenușei de la termocentrala de la Doicești cu adaus la ciment în proporție de 30, 50 și 70 la sută în scopul economisirii clinkerului, folosirea zgurei expandate de furnal înalt la confecționarea betoanelor ușoare termoizolatoare, necesare pentru lucrări de construcții de locuințe și hale industriale.

Pe linia economisirii de materiale și a înlocuirii unor materiale deficitare s-a studiat și încercat: folosirea mortarului de argilă, ciment, care are de scop economisirea varului la zidării.

Fabricarea sticlei de menaj rezistente la foc, fără barium și alcalii, a dat rezultate bune atît pentru vasele de menaj cît și pentru cele de laborator, fiole medicinale.

Prin producerea în cantități însemnate a unor asemenea obiecte se elimină pe deoparte importul acestor vase din străinătate, se evită importul bariumului și se reușește a se crea o industrie proprie care va deservi nevoile patriei noastre.

Folosirea la izolarea hidrofugă a acoperișurilor, a membranelor hidroizolatoare a produsului bituminos în suluri după procedeul sovietic, din bitum, fibre celuloză și var stins a dat de asemenea rezultate bune. Aceste membrane au scopul de a înlocui cartonul asfaltat și chiar pînza asfaltată la unele lucrări de hidroizolare. Experimentările făcute au dovedit că față de cartonul asfaltat sînt mult mai economice.

Mergînd pe linia introducerii de sisteme noi de construcție ca și pe aceea de a lărgi sortimentele de materiale de construcție, avînd la bază documentația și datele tehnicei sovietice, Institutul nostru a studiat și experimentat folosirea unui nou procedeu de izolare a teraselor clădirilor de locuit precum și a halelor cu pantă redusă și anume „praful hidrofob".

Pe linia introducerii de metode noi de analiză sau de lucru s-a studiat și pus la punct o metodă de încercare rapidă a cimentului, putîndu-se obține prin aceasta rezultatele privind rezistența cimentului la 28 zile numai după 24 de ore de la încercarea ce se face. Prin această metodă se scurtează mult perioada de așteptare a rezultatelor.

Intrebare: Ne puteți spune unele date despre tinerii care au dat o contribuție de seamă la cercetările întreprinse de institut?

Răspuns: De bună seamă că pentru obținerea tuturor realizărilor noastre pe lîngă ingineri, tehnicieni și muncitori vîrstnici o contribuție de seamă a dat-o și tineretul întreprinderii noastre. Succesele obținute de tinerii ingineri Ionescu Constantin, Călinescu Paul, Covaliu Ion și alții sînt astăzi bine cunoscute întregului personal al Institutului nostru. Legat de specificul muncii lor de cercetări ei au contribuit cu toată priceperea lor la confecționarea tipului de planșeu în straturi, la elaborarea planșeului cu fîșii ceramice precum și la încercările de întrebuințare mai rapidă a cimentului. Nu pot să nu arăt contribuția dată de inginerul Lungu Stelian în elaborarea noului sortiment de sticlă fără bariu și alcali, precum și contribuția dată de tinerii Băcanu Florea, Sahcter Max, Diman Gheorghe, Stepanov Ion și alți tineri.

Consider însă că succesele obținute de institutul nostru ar fi fost și mai însemnate dacă ne-am fi ocupat cu și mai multă îndrăzneală de calificarea tinerilor laboranți. Aceasta este dealtfel una din principalele lipsuri de care a dat dovadă conducerea institutului nostru pentru lichidarea căreia în momentul de față ne-am îndreptat toată atenția.

O „hotărîre" curioasă

Se dăduse startul cicliştilor pentru campionatul regional de fond pe traseul Iaşi—Hîrlău — Iaşi şi cei 10 tineri porniseră avîntaţi. La un moment dat, Popa (Locomotiva Iaşi) a evadat din pluton, distanţîndu-se. In Hîrlău, sute de locuitori şi ţărani muncitori din satele învecinate Deleni, Cotnari şi altele, au asistat la întrecerea tinerilor ciclişti. In urma lui Popa, prin faţa spectatorilor din Hîrlău au trecut apoi pe rînd ceilalţi concurenţi.

Pînă aici toate au fost bune: tinerii ciclişti au luptat plini de însufleţire şi îndrăzneală cu greutăţile cursei, reuşind să realizeze o medie orară ridicată.

Iată însă că din Hîrlău, în urma concurenţilor a început să gonească un camion în care se instalase comisia de organizare a acestei competiţii. Cu puţin timp înainte, susnumita comisie luase o „hotărîre" curioasă: avînd în vedere că elementelor tinere trebuie să li se poarte o grijă părintească (comisia regională de ciclism fusese criticată cu cîtva timp înainte în această privinţă), se hotărăşte oprirea din cursă a ultimilor concurenţi care nu mai au nici o şansă pentru cucerirea primelor locuri în clasamentul general.

Odată hotărît, zis şi făcut.

Primul care a fost ajuns de maşină a fost tînărul concurent Iana de la asociaţia „Voinţa", — debutant în această cursă.

— Jos de pe bicicletă şi suie-te în maşină! i-a strigat arbitrul cursei tov. Cuzic Emil.

— De ce?

— Mai întrebi de ce? O să cîştigi tu cursa cînd o face mărul pere iar...

— Dar nu-i nevoie să cîştig eu...

— Atît îţi spun!

Şi vrînd, nevrînd, în urma sfaturilor primite cu un ton atît de părintesc din partea comisiei de organizare, Iana se sui în maşină, cu inima întristată, abandonînd cursa.

Maşina gonea pe şosea. După cîţiva kilometri a fost ajuns un alt concurent: Tudorel Serghei de la „Ştiinţa" Iaşi. Unul dintre tinerii ciclişti care cu puţină vreme în urmă, în Hîrlău, fusese primiţi cu aplauze pentru dîrzenia cu care luptase de-a lungul traseului.

— Daţi-mi un baieu. Am rămas în pană, rezerva s-a spart şi ea.

— Nu mai e timp acum de schimbat — Suie-te şi tu în maşină.

— Păi pot să mai alerg. Rezist şi 150 de kilometri!

— Ce folos? Nu avem baieuri, şi apoi toi n-are rost să mai continui cursa, îi spuse prieteneşte tov. Cuzic Ion, înpingînd discret baieurile cu piciorul sub bancă. Singur n-o să-i mai ajungi. Zis-ul are însă cauciucuri zdravene. Aşa îi vom ajunge cît a-i zice „peşte".

In faţa unui asemenea argument atît de autoritar şi competent, Serghei n-a avut încotro şi s-a urcat în maşină.

Tot la fel s-a întîmplat şi cu ciclistul Galan de la „Ştiinţa" Iaşi, în ciuda faptului că în prima jumătate a traseului, fusese unul dintre animatorii cursei.

Şi astfel, pînă la sfîrşitul cursei, la „cererea" onoratei comisii, jumătate din concurenţi, (adică 5 din cei 10 care au pornit în cursă) au fost nevoiţi să abandoneze.

Oare nu se pune pe bună dreptate întrebarea: ce fel de regulament sportiv le-a dat dreptul tovarăşilor din comisia de organizare (Cocea Dumitru — instructor al comitetului regional U.T.M., preşedintele comisiei regionale de ciclism, Cuzic Ion, arbitrul principal, Cuzic Emil arbitru) să oprească concurenţii din cursă cînd aceştia porniseră cu dragoste să se întreacă în această competiţie, înfruntînd cu curaj greutăţile?

Nici unul. Un asemenea regulament care să împiedice pe tineri să participe pînă la capăt la o competiţie sportivă nu există.

CONSTANTIN BUCUR
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Iaşi.

Pentru o mai bună gospodărire

Multe oraşe din ţara noastră şi-au schimbat înfăţişarea în anii regimului de democraţie populară. Printre acestea, se numără şi oraşul Piteşti, în care s-au construit şi refăcut mai multe blocuri pentru muncitori, s-a amenajat un parc de cultură şi sport, s-au refăcut o serie întreagă de străzi şi au fost iluminate mai multe cartiere.

Din păcate toate aceste realizări dobîndite pînă acum nu sînt însoţite de o preocupare permanentă pentru menţinerea aspectului îngrijit al oraşului cît şi pentru o mai bună gospodărire.

De pildă, comitetul executiv al sfatului popular orăşenesc, secţiunea gospodării comunale nu se preocupă de amenajarea unor noi spaţii verzi, de îngrijirea vechilor parcuri cum ar fi de pildă „Trivale", de curăţenia şi repararea străzilor.

Alt fapt care ilustrează lipsa de preocupare pentru buna gospodărire a oraşului, îl prezintă aspectul urît pe care-l au unele străzi şi piaţa din oraşul Piteşti. Dacă o iei de la un capăt la celălalt pe străzile: Tudor Vladimirescu, Tîrgu din Vale, Costache Negri, Gheorghi Dimitrov, Banu Mărăcine etc., vei vedea la tot pasul grămezi de gunoi.

Asemenea cazuri mai sînt şi în alte cartiere ale oraşului. De la începutul anului şi pînă în prezent o singură dată a fost ridicat gunoiul din curţile cetăţenilor de pe unele străzi, cu toate că plata de transport se face cu regularitate.

Vinovat de această stare de lucruri cu totul nejustificată se face în primul rînd comitetul executiv al sfatului popular al oraşului Piteşti (preşedinte — Ion Jinga), care nu se preocupă de gospodărirea oraşului. Planul de acţiune elaborat în ziua de 6 aprilie în problema curăţeniei şi reparării străzilor, curăţirii parcurilor etc. nu a fost pus în aplicare.

Comitetul executiv nu a tras la răspundere conducerea întreprinderii comunale Piteşti, (director tov. I. Stevoiu) cu toate că personalul din această întreprindere nu-şi face datoria.

Faţă de situaţia existentă este necesar ca comitetul executiv al sfatului popular al oraşului Piteşti să ia toate măsurile în vederea lichidării lipsurilor existente astfel încît oraşul să capete un aspect mai îngrijit şi mai frumos.

Corespondent
N. DUMITRESCU

Sistemul de muncă „prodsincron"

La fabrica de confecţii „Republica" din Botoşani s-au studiat timp îndelungat posibilităţile de înlocuire a sistemului de lucru în bandă rulantă, cu sistemul de muncă „prodsincron". Pentru aplicarea noului sistem de muncă s-au confecţionat jghiaburile necesare, mese speciale îmbrăcate cu postav pentru finisaj, dispozitive pentru aşezarea fierului de călcat, rafturi pentru aprovizionarea muncitorilor cu materie primă şi auxiliară etc. Prin introducerea sistemului de muncă „prodsincron" la secţia croitorie, productivitatea muncii a crescut cu 30—40 la sută. Totodată 15 muncitori din această secţie au fost repartizaţi în alte munci.

Pe lîngă faptul că uşurează munca şi măreşte productivitatea muncii, noua metodă dă posibilitatea muncitorilor să realizeze şi cîştiguri mai mari. Astfel, muncitorii Vasile Galan, Ion Huţu, Ion Pancu şi Milo Maier realizează acum în medie cu 150—300 lei mai mult decît atunci cînd lucrau după metoda benzii rulante.

In scopul extinderii sistemului de muncă „prodsincron" fabrica „Republica" din Botoşani a fost vizitată de numeroase grupuri de ingineri şi tehnicieni de la fabricile de confecţii din ţară.

Pentru micii cititori

Raionul cu cărţi pentru copii al librăriei „Cartea Rusă" din Capitală pune la dispoziţia micilor cititori tot felul de cărţi, broşuri şi reviste care le vorbesc despre copilăria lor minunată, despre fapte şi întîmplări din trecut şi astăzi.

In fotografia noastră copiii dau „asalt" cărţilor din raionul ce le e destinat.

(Foto Agerpres)

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

„Dosar complet"

Sub titlul „Dosar complet" a apărut în ziarul nostru numărul 1546 un foileton care critica munca superficială dusă în vederea pregătirii adunării de alegeri a organizaţiei de bază U.T.M. din G.A.C. Dridu de către tov. Grigore Gheorghe instructor al comitetului raional U.T.M. Urziceni. In scrisoarea de răspuns, comitetul regional U.T.M. Ploeşti arată printre altele:

„Adunarea de alegeri nu a fost pregătită temeinic de către tov. Grigore Gheorghe instructor al comitetului raional. In cadrul adunării de alegeri nu a fost prezentată darea de seamă prin care comitetul organizaţiei de bază U.T.M. să arate tinerilor felul în care a muncit în perioada respectivă.

Lipsa cea mai gravă însă este faptul că la adunare nu au participat decît 5 utemişti din 14; adunarea a fost deci ţinută nestatutar. Pentru „îndeplinirea" sarcinii pe care o primise din partea biroului raional U.T.M. tov. Grigore a întocmit personal procesul verbal, a mai introdus în dosar încă patru buletine pe lîngă cele votate, încercînd astfel să inducă în eroare comitetul raional că adunarea a fost ţinută statutar.

Una din lipsurile serioase pentru care se face vinovat comitetul raional U.T.M. Urziceni", scrie în continuare comitetul regional în răspunsul trimis, este că nu a cerut referatul şi darea de seamă de la această adunare, nu a controlat cum s-a desfăşurat adunarea de alegeri în această organizaţie de bază U.T.M. Necunoscînd felul în care au fost ţinute alegerile la G.A.C. Dridu biroul raional a aprobat această adunare nestatutară.

Pentru lipsurile manifestate în problema pregătirilor adunărilor de alegeri, tovarăşii din comitetul raional U.T.M. Urziceni au fost aspru criticaţi iar tov. Grigore Gheorghe a fost tras la răspundere".

Pe marginea scrisorii „Un tînăr deosebit"

Ai toate posibilităţile să te îndrepţi

Tovarăşe Ionel Dorcău

Scrisoarea tovarăşului Niţu Ioan m-a impresionat mult. Eu sînt secretar al unei organizaţii de bază U.T.M. cum ai fost şi tu în satul tău. Ca şi tine am simţit ce înseamnă cinstea de a avea încrederea tinerilor din jurul tău. Nu-ţi pot descrie sentimentul care mă stăpîneşte ori de cîte ori un utemist sau oricare alt tînăr mă consideră capabil să-i dau rezolvarea cea mai justă problemei cu care mi se adresează. Mă simt dator să fac tot ce-mi stă în putinţă ca să nu-i înşel aşteptările. Pentru a merita pe deplin aprecierea tovarăşilor mei, lupt din toate puterile să fiu exemplu in muncă, fruntaş la studiu, să dau dovadă de spirit de iniţiativă, să descopăr noul, să fiu principial, apropiat şi cinstit faţă de tinerii din jurul meu şi în acelaşi timp să mă preocup îndeaproape de problemele organizatorice.

Citind cele scrise despre tine am înţeles că tu nu ai reuşit să fi un astfel de om. Aceste însuşiri necesită efort, muncă. Iar tu ai fugit de muncă. Lipsa unui nivel politic nu numai că nu ţi-a dat posibilitatea să te orientezi în muncă, dar văzîndu-te secretar te-ai socotit „mare". Ingîmfarea te-a îndepărtat de tovarăşii tăi. Ori ce critică te durea. Ai încercat să scapi de ea, să înşeli pe tovarăşii tăi, înşelîndu-te în realitate pe tine însuţi.

Iată deci, tovarăşe Ionel, pentru ce anume tinerii din jurul tău şi-au pierdut încrederea în tine.

Faptele cu care ai continuat nu mai corespund nici cu calitatea de membru al organizaţiei noastre, care nu admite în rîndurile ei oameni neprincipiali, beţivi, huligani, lipsiţi de respect faţă de oamenii cinstiţi din jurul lor şi în special faţă de proprii lor părinţi.

Eu cred însă că tu nu eşti un om fără posibilităţi de îndreptare.

Eu am muncit cu mulţi tineri. Am avut de-a-face cu unii mai recalcitranţi, însă în majoritatea cazurilor ei s-au îndreptat.

Iţi voi povesti o întîmplare care îţi va dovedi ţie şi tovarăşilor tăi că nu trebuie să fi socotit un om pierdut pentru societate.

La noi în fabrică este un utemist cu numele Buga Constantin. El este secretar de organizaţie de secţie. La un moment dat însă, din lipsa unor preocupări serioase s-a lăsat antrenat într-o serie de fapte nesănătoase. Intr-o seară a vrut să prindă pe un tovarăş al lui şi să-l bată.

Organizaţia noastră de bază U.T.M. nu a trecut cu vederea această manifestare a tovarăşului Buga. Eu, ca secretar m-am gîndit ca împreună cu membrii comitetului, să stăm de vorbă cu tovarăşul Buga. Utemiştii l-au ajutat serios. I-au arătat că el a pornit pe un drum greşit deoarece nu şi-a găsit preocupări şi distracţii folositoare. I-au spus că el, fiind secretar al unei organizaţii de secţie trebuie să aibă iniţiativa în organizarea cu folos a timpului liber. El trebuie să îndemne pe tineri să meargă la un film, să joace şah, să citească.

Cu acelaşi prilej i s-au amintit cuvintele spuse de Lenin şi Stalin în privinţa sarcinii unui membru al Uniunii Tineretului de a învăţa necontenit şi de a lucra în aşa fel încît să-şi dedice toate puterile lui cauzei comune. Numai astfel poate un tînăr să devină cu adevărat comunist.

Pus în situaţia de a se judeca singur cum ar fi trebuit să se poarte şi ce a făcut el — tovarăşul Buga Constantin s-a simţit ruşinat. Deşi eu şi organizaţia în general am urmărit faptele lui el nu ne-a mai dat prilejul să ne îndoim de hotărîrea pe care o luase de a fi exemplu pozitiv pentru tovarăşii săi. Azi este un tînăr bun, cinstit, un adevărat utemist. El se ruşinează acum la gîndul faptelor lui din trecut. Munceşte cu drag şi deţine o sarcină de răspundere pe linie de producţie. Am povestit acest caz, pentru a-ţi dovedi ţie, tovarăşe Ionel, că poţi deveni un om folositor despre care aş vrea ca după puţin timp să aflu numai lucruri îmbucurătoare.

CONSTANTIN FOTIN
secretarul comitetului organizaţiei de bază U.T.M.-I.P.R.O.F.I.L. Gugeşti

Primele succese

Nu de mult, elevii anului IV al Şcolii medii tehnice de mecanică din Galaţi au terminat prima perioadă din stagiul practicei în producţie.

La sfîrşitul acestei perioade de practică, elevii trebuiau să obţină calificarea unui muncitor de bază, minimum categoria a 4-a.

Pentru aceasta ei au fost supuşi unui examen practic. La specialitatea „Construcţii navale", li s-au dat lucrări ca: babale de acostare pentru nave, scări metalice, trabarea unei bărci de salvare, iar la specialitatea „Construcţii de cazane şi construcţii metalice", li s-au dat plăci tabulare şi plăci distanţate prin şuruburi.

Tinerii au fost împărţiţi pe echipe alcătuite din elevi de toate meseriile: trabator, constructor, monteur etc. fiecare echipă avînd de îndeplinit o lucrare.

Lucrările au fost executate bine, astfel că nici un elev n-a obţinut o calificare mai slabă decît categoria a 4-a. S-au evidenţiat cu această ocazie elevi ca: Petrescu Gheorghe, Vişan Alexandru, Radu Stoica, Hergheliu Nicolae etc.

In marea lor majoritate, lucrările au fost executate din deşeuri de materiale, ceea ce a adus economii importante.

In cursul acestei perioade de practică, s-a dovedit că elevii practicanţi ai anului IV şi-au însuşit cunoştinţele practice, au îmbinat cunoştinţele căpătate în şcoală cu cele din practică, ceea ce a făcut ca şi examenul de practică să fie trecut de toţi cu calificative bune.

Trebuie să spunem totuşi că în cursul acestei perioade n-am avut tot sprijinul care trebuia.

O lipsă are şi comitetul U.T.M. din şcoală, că nu s-a interesat niciodată de noi, n-a ţinut nici o şedinţă în privinţa practicii, n-a controlat practica elevilor şi vina cea mare o poartă însuşi tovarăşul secretar Tăbăcaru Chirilă.

Acum elevii practicanţi ai anului IV au păşit în cea de a doua perioadă a practicii în producţie, în calitate de ajutori de maiştri, de controlori, tehnologi etc. şi se străduiesc ca această perioadă să o încheie cu mai multe succese.

GHEORGHIŢĂ EUGEN
elev anul IV Şcoala medie tehnică de mecanică Galaţi

In comună la Igriţa

Era într-o duminică dimineaţa cînd am plecat cu mai mulţi muncitori în comuna Igriţa din raionul Gherla să discutăm cu ţăranii muncitori de aci despre importanţa îngrijirii culturilor la timp.

Ajunsă în sat am căutat mai întîi să-l cunosc. De la primele case ale satului am putut observa un grup de ţărani muncitori strînşi în jurul unui tovarăş care citea ziarul „Scînteia". Am aflat mai tîrziu că cel care citea ziarul era ţăranul muncitor Moşuţan Vasile.

Am cunoscut aici şi pe fruntaşii în muncă ai satului: Bank Alian, Nemeş Ioan şi Munteanu Gavril.

Stînd de vorbă cu tovarăşul Mureşan Ion, secretarul organizaţiei de partid, el m-a informat de faptul că satul lor este în întrecere cu satul Tiocu de sus. Şi pentru ca întrecerea să fie cîştigată iar rezultatele să fie cît mai frumoase, tov. Mureşan ţine săptămînal consfătuiri cu agitatorii comunei arătîndu-le ce au de făcut, lămurindu-le unele probleme ce nu le sînt cunoscute. Am mai stat de vorbă şi cu tovarăşul Bojay Gheorghe. Mi-a povestit cu multă bucurie că a contractat nu de mult o bivoliţă şi nici nu se aştepta să primească atîţia bani pe lîngă toate celelalte avantaje „De altminteri — spunea el — la început nici nu am vrut să contractez; mă gîndeam că are să-mi plătească mai puţini bani decît la tîrg. Acum însă sînt foarte mulţumit mi-a spus el. Am primit 3.000 lei bani în mînă, două kilograme şi jumătate de bumbac, talpă şi un bon pe baza căruia pot să merg să-mi cumpăr pe o sumă redusă scînduri, material de construcţii, cărămizi şi ţiglă pentru casa nouă ce am început să mi-o construiesc".

Mureşan Ion, secretarul organizaţiei de partid a contractat şi el în ultimul timp doi viţei. Exemplul său l-au urmat şi ţăranii muncitori Coroian Andrei, Chira Iulian, Kendrean Andrei şi alţii contractînd diferite animale.

Se poate spune că aproape tot satul are acum făcute contracte de animale cu statul.

Făcînd cunoştinţă şi cu secretarul organizaţiei U.T.M. din comună — un tînăr cu faţa zîmbitoare — am putut cunoaşte şi fapta frumoasă ce au făcut-o doi ciobani fruntaşi Coroian Traian şi Chira Liviu. Ei aveau de muls de la cele 160 de oi cantitatea de 800 litri lapte într-un timp de cinci zile. Străduindu-se să îngrijească cît mai bine oile, ei au reuşit ca această cantitate să o dea numai în 3 zile.

Cînd eram aproape de plecare tovarăşii din sat m-au luat să-mi arate şi şcoala nouă ce s-a construit de curînd. Ne-au invitat să intrăm. Aici tinerii tocmai făcuseră o horă şi cîţiva flăcăi ne-au şi invitat la dans. N-am refuzat nici noi. Nu pot să vă descriu bucuria cu care ne-au primit.

KOPPE ILONA
muncitoare la uzinele „Ianoş Herbac" Cluj

Noul Institut de Ftiziologie

Dacă ai să cobori din tramvaiul 1 la capăt şi ai să priveşti departe spre şos. Fundeni vei vedea desigur grupul de clădiri înalte ce străpunge zarea.

Acolo, va fi peste puţină vreme, Institutul de Ftiziologie şi sanatoriul. Cele şapte corpuri ale clădirii principale cu cîte 5—9 etaje se întind pe o suprafaţă de 4000 metri pătraţi; aci va fi unul dintre cele mai mari şi mai moderne complexe spitaliceşti din ţară. Construcţia este acum gata la „roşu", iar în unele clădiri se desfăşoară lucrările de finisaj şi instalare. Pe şantierul acesta, ritmul lucrărilor a fost viu şi datorită lui clădirile se prezintă în faza de acum.

Cu mult succes s-a aplicat aci metoda Orlov de aşezare rapidă a cărămizilor şi de organizare a lucrului în lanţ. De asemenea, colţarele Şircov au adus o contribuţie de seamă la grăbirea lucrărilor. In frunte a fost tot timpul brigada de dulgheri a lui Radu Iatan, care şi-a îndeplinit normele zilnice cu 200 la sută, fierarii betonişti conduşi de Constantin Ghinea şi betoniştii din brigada lui Ion Truţă. Ei, împreună cu ceilalţi constructori de pe şantier, s-au străduit să dea patriei una dintre cele mai importante unităţi ştiinţifico-medicale ce va contribui hotărîtor la întărirea sănătăţii publice.

Colţul ŞTIINŢEI şi TEHNICII

Microorganismele şi fertilitatea solului

—o—

N. Crasilnicov
membru-corespondent al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S.

—o—

Cunoştinţele actuale despre sol ne permit să afirmăm că gradul lui de fertilitate depinde de procesele biologice. De acest lucru şi-au dat perfect seama întemeietorii ştiinţei solului Docuceaev, Costîcev şi Viliams. Costîcev şi în special Viliams socoteau că microbii au un rol principal în procesele biologice ale solului. Proprietatea principală a solului — fertilitatea — este determinată de activitatea microorganismelor. Dacă această activitate încetează, solul devine un corp mort, neroditor.

Dar ce sînt microorganismele şi care este rolul lor în agricultură?

Microorganismele, sau mai simplu microbii, sînt fiinţe dintre cele mai mici, invizibile cu ochiul liber. Ele pot fi văzute numai cu ajutorul unor aparate speciale de mărit — microscoapele. Mărimea lor se măsoară în microni (în miimi de milimetru).

Microbii din sol sînt diferiţi ca natură. Printre ei sînt ciuperci, alge, bacterii — cele mai simple vieţuitoare. Numărul lor în sol poate fi foarte mare. Intr-un gram de sol, în funcţie de proprietăţile lui, numai bacterii se pot număra de la cîteva milioane pînă la cîteva miliarde.

Cu cît un sol este mai fertil, cu cît conţine mai mult humus cu atît are mai mulţi microbi. Masa generală a microbilor în solurile fertile reprezintă 5-7 tone în stratul arabil al unui hectar. In fiecare bulgăraş dintr-un astfel de sol mişună microbi. Celulele lor se înmulţesc, cresc, îmbătrînesc, mor, se nasc altele noi. Acest schimb de generaţii continuă neîncetat în cursul întregii veri. Toată această masă de microbi din sol efectuează o muncă uriaşă, prelucrează cantităţi uriaşe de compuşi organici şi minerali, transformîndu-i în substanţe care asigură fertilitatea solului.

Sîntem în drept să numim microbii, agricultori invizibili. Activitatea acestor agricultori este foarte variată. Unii dintre ei „structurează" solul, îi dau o structură granuloasă, îmbunătăţindu-i proprietăţile fizice; alţii creează sau distrug humusul, iar alţii îmbogăţesc solul în azot pe care îl fixează din aer. Alţi microbi pregătesc pentru plante hrană minerală, creează un mediu prielnic pentru creşterea şi dezvoltarea vegetalelor.

Microorganismele solului nu se mărginesc numai să creeze un mediu pentru plante, ci influenţează chiar direct creşterea lor şi recoltele.

Microbii din zona rădăcinii (din rizosferă) exercită o influenţă deosebit de puternică asupra plantelor. S-a stabilit că în jurul rădăcinilor plantelor se găsesc multe microorganisme, în special bacterii. In jurul rădăcinilor ele sînt de zeci, de sute şi chiar de mii de ori mai numeroase decît în solul din afara zonei rădăcinilor. Microbii sînt atraşi aici de substanţele nutritive, degajate de rădăcini.

Plantele de diferite soiuri degajă prin rădăcini diferite substanţe. De aceea pe rădăcinile anumitor plante trăiesc anumiţi microbi. La unele plante, ca de pildă la leguminoase (lucerna, trifoiul, mazărea etc.) în zona rădăcinilor se află în abundenţă bacterii de nodozităţi azotobacterii, la altele (grîu, secară, in etc.) predomină alte specii cu alte proprietăţi. Fiecare soi de plante contribuie la dezvoltarea în sol a unui anumit soi de microbi.

Prin urmare, cu ajutorul plantelor se poate regla şi schimba structura microbiană a solurilor.

Din păcate, ştim încă prea puţin ce soiuri de microbi corespund anumitor plante de cultură. Cunoaşterea acestor soiuri constituie una din sarcinile curente ale microbiologiei.

In acest mod influenţează plantele dezvoltarea microbilor în sol.

Să urmărim acum modul cum acţionează microbii asupra plantelor.

Nu vom vorbi despre bacteriile care formează mici nodozităţi pe rădăcinile plantelor leguminoase, despre microbii fitopatogeni, care provoacă plantelor unele boli. Activitatea acestor organisme este bine lămurită în literatura de specialitate şi în cea de ştiinţă popularizată. Vom vorbi despre microorganismele care influenţează hrănirea plantelor, care le stimulează sau le împiedică creşterea, vom vorbi de asemenea despre funcţiunea protectoare şi curativă a microbilor-antagonişti.

Pînă în ultimul timp unii oameni de ştiinţă atribuiau microbilor numai o acţiune indirectă asupra plantelor. Ei socoteau că microbii descompun rămăşiţele vegetale şi animale, din care se formează apoi compuşii minerali ai azotului, fosforului, potasiului, calciului, sulfului, fierului. După părerea lor plantele folosesc pentru hrană numai astfel de substanţe minerale „gata preparate".

Acum se revizuieşte această concepţie asupra rolului microbilor în hrănirea plantelor.

Inainte de a ajunge în rădăcinile plantei, substanţele nutritive care se află în sol, trebuie să treacă prin stratul de microflora din jurul rădăcinilor. In acest strat toate substanţele din sol sînt supuse unor schimbări considerabile. Compuşii care intră în plante nu sînt în starea în care se aflau în sol, ci sînt schimbaţi simţitor de microbii din jurul rădăcinei. In rădăcini ajung de fapt produsele activităţii vitale a microflorei din jurul rădăcinilor.

După expresia figurată a academicianului T. D. Lîsenco, microorganismele rizosferei sînt organul digestiv al plantelor. Ele îndeplinesc aceeaşi funcţiune ca şi fermenţii intestinului.

S-a dovedit că plantele asimilează nu numai compuşii minerali, ci şi mulţi compuşi organici formaţi de microfloră. Microorganismele solului formează, după cum se ştie, aşa numitele substanţe biotice foarte folositoare pentru plante, ca vitaminele B 1, B 2, B 6, B 12, biotina, acizii paraaminobenzoic, pantotenic şi nicotinic, antibiotice şi alţi compuşi. Ajungînd în plante, aceste substanţe accelerează şi îmbunătăţesc creşterea lor, le fac mai rezistente. Dacă aceste substanţe se află în cantitate suficientă în rizosferă, plantele dau nu numai recolte superioare, ci se îmbunătăţesc mult şi calităţile nutritive ale recoltei.

Pentru a accelera formarea substanţelor biotice, trebuie să se introducă în sol îngrăşăminte minerale, humus. Chiar doze mici de humus intensifică mult activitatea microbilor, accelerează creşterea şi sporesc productivitatea plantelor. Introducerea unei cantităţi de 0,1 gr. de gunoi de grajd sau de turbă bine putrezită la un kilogram de sol nisipos sporeşte recolta de ovăz cu 35 la sută, iar cea de grîu cu 25 la sută. Greutatea uscată a raigrasului cultivat în nisip avînd toate sărurile nutritive fără compost, a fost de 5 gr., iar cu un compost de paie bine putrezite, 11 gr.

Numărul bacteriilor din substratul de nisip al vasului de control fără compost e de 5,5 miliarde, iar în vasul de compost de 122 miliarde (de fiecare gram).

Nu toate microorganismele exercită o acţiune atît de prielnică asupra plantelor. Multe soiuri nu exercită în general nici un fel de acţiune, ba mai există şi organisme care prin produsele activităţii lor vitale înăbuşă creşterea plantelor, dăunînd în special germenilor seminţelor. Pentru a înlătura aceşti microbi, composturile trebuie să fie îmbogăţite artificial cu soiuri folositoare.

In sol se găsesc un mare număr de microbi antagonişti, care exercită o acţiune nimicitoare asupra altor microbi. Aceşti microbi produc substanţe speciale — antibiotice, cu care înăbuşă şi creşterea concurenţilor lor.

Substanţele antibiotice sînt o armă puternică de luptă a microbilor-antagonişti chiar împotriva microbilor. Unde sînt mulţi microbi-antagonişti, acolo nu se pot dezvolta concurenţii lor. O particularitate caracteristică a microbilor-antagonişti este că prin substanţele lor antibiotice ei înăbuşă numai microbii de alte soiuri: asupra organismelor de soiul lor nu exercită nici o acţiune.

O altă particularitate a microbilor antagonişti şi a antibioticelor este acţiunea lor strict selectivă. Fiecare gen de microb antagonist sau antibiotic format de el înăbuşă numai anumite soiuri de bacterii. Microbii antagonişti se întîlnesc printre diferiţi reprezentanţi ai microbilor.

Microbii-antagonişti formează substanţe antibiotice nu numai în medii artificiale de laborator, ci şi în natură — în sol, în apă, pe diferite rămăşiţe vegetale. S-a stabilit că mulţi microbi-antagonişti înăbuşă cu produsele lor şi elimină din sol microbii dăunători plantelor.

In cazul unei greşite aplicări a agrotehnicii, solurile se îmbîcsesc adesea cu microbi, care provoacă plantelor boli. Uneori această îmbîcsire este atît de mare, încît aduce mari prejudicii agriculturii, devine un flagel.

Dacă intensificăm înmulţirea şi acumularea în sol a microbilor-antagonişti, genurile dăunătoare de microbi vor fi înăbuşite. Pe aceasta se bazează experienţele de luptă împotriva microbilor dăunători. Prelucrarea înainte de însămînţare a seminţelor de pir, de in, de grîu cu microbi-antagonişti elimină sau reduce simţitor procentul de îmbolnăvire a plantelor de fuzarioză (această boală este provocată de ciuperca fusarium).

Ogoarele de bumbac se îmbîcsesc adesea cu ciuperci, care provoacă veştejirea tufelor de bumbac. Dacă aceste ogoare sînt prelucrate cu microbi-antagonişti sau cu actinomicete, care înăbuşe ciupercile amintite, vătămarea bumbacului se reduce mult.

Imbogăţirea solului cu microbi-antagonişti se poate face prin trei procedee; se pot introduce în sol culturi pure de microbi-antagonişti înmulţiţi în medii nutritive sau în composturi speciale; se pot semăna plante care contribuie la acumularea în sol a microbilor-antagonişti; se poate, în sfîrşit, combina primul procedeu cu al doilea.

In cazul primului procedeu microbii-antagonişti sînt introduşi împreună cu seminţele sau cu răsadul, uneori se dă o porţie suplimentară de microbi cu apă de udat.

Cel de al doilea procedeu este bazat pe particularitatea indicată mai sus a plantelor de a selecţiona şi de a acumula în jurul rădăcinilor anumite genuri de microbi, inclusiv şi microbi-antagonişti. S-a stabilit, de pildă, că în Asia Centrală sub lucernă se acumulează în sol multe bacterii, care înăbuşă şi chiar dizolvă ciupercile ce provoacă boala „veştejirii" la bumbac.

Cunoscînd ce microbi-antagonişti selecţionează şi acumulează în sol anumite plante, le putem folosi cu succes pentru asanarea solurilor, pentru eliberarea lor de microbii dăunători.

Insemnătatea microbilor-antagonişti nu se limitează numai la aceasta. După cum s-a stabilit în ultimul timp, ei protejează plantele de multe boli.

Aceasta se face în felul următor. Dezvoltîndu-se lîngă sistemul radicular, microbii-antagonişti produc substanţe antibiotice. Ele sînt absorbite de rădăcini, ajung în părţile superioare ale plantei şi se răspîndesc prin toate ţesuturile ei.

In solurile bogate în humus, microbii-antagonişti sînt întotdeauna în număr mai mare decît în solurile sărace în humus. De aceea plantele cultivate pe soluri bine îngrăşate cu gunoi de grajd, au seva mai bactericidă (otrăvitoare pentru unele plante), decît seva plantelor de pe solurile neîngrăşate, nefertile.

Proprietăţile antibioticelor de a pătrunde în plante sînt folosite şi în scopuri curative.

S-a stabilit că numeroase antibiotice pătrund uşor în ţesuturile plantelor. Ele pot fi introduse prin rădăcini, tulpini sau frunze sau putem îmbiba cu ele seminţele înainte de însămînţare.

In interiorul plantei, antibioticele înăbuşă microbii dăunători introduşi acolo şi anihilează substanţele toxice produse de ei.

Incercarea antibioticelor în scopuri curative a fost făcută la plantele erbacee şi la pomii fructiferi. In primul caz experienţele au fost întreprinse în R.S.S. Uzbecă cu bumbacul atacat de gomoză. Această boală larg răspîndită este provocată de o bacterie specială. Deseori aceste bacterii se află în interiorul seminţelor şi atacarea germenilor se produce din interior.

Prelucrarea înainte de însămînţare a seminţelor de bumbac atacate dă rezultate pozitive. Chiar primele încercări făcute pe ogoarele colhozurilor au dovedit că această prelucrare dă rezultate tot atît de bune ca şi tratarea chimică cu cei mai buni fungicizi.

Incercarea antibioticelor pe speciile lemnoase au fost făcute în Armenia pe caişii bolnavi de „veştejire", atacaţi de o bacterie specială. La această boală frunzuliţele încep să se usuce şi să cadă, apoi se usucă crengile de sus, iar după aceea şi cele de jos. Pomul piere. A fost găsit un antibiotic special. Soluţia lui în apă a fost introdusă în tulpina copacului printr-un orificiu. De aici el s-a absorbit şi s-a răspîndit prin toată planta. In toate cazurile cînd tratarea a fost începută în stadiul iniţial al bolii, procesul de veştejire a fost oprit, frunzuliţele şi crengile s-au refăcut şi au continuat să se dezvolte normal.

Există date de acţiune curativă pozitivă a antibioticelor în lupta împotriva făinării trifoiului, a otrăvirii de ciuperci a crengilor de mesteacăn, a salatei şi a altor plante.

Incercarea antibioticelor în cultura plantelor de abia începe. Este vreme să se tragă concluzii definitive asupra importanţei acestui nou sistem de luptă împotriva bolilor plantelor. Totuşi, primele succese în această acţiune sădesc încrederea că acest procedeu va fi elaborat cu succes de către oamenii de ştiinţă sovietici în anii cei mai apropiaţi.

(Articol apărut în „Comsomolscaia Pravda" Nr. 118/1954).

Odihnă la Călimăneşti

Oamenii muncii la odihnă, la Călimăneşti se recreează prin cîntec şi joc. In vila fruntaşilor locuiesc cinci familii. Intre membrii acestor familii s-a cimentat o strînsă prietenie. Iată-i în fotografia noastră petrecînd cu voie bună.

(Foto Agerpres)

Cititorii răspund utemiștilor din comuna Peret

„Cum să facem viața de U. T. M. mai interesantă, mai plină de conținut ?“

Marca uzinei — mîndria noastră

Uzina noastră „Tudor Vladimirescu“, produce batoze și remorci. Ea are un colectiv de muncitori care în marea lui majoritate este format din tineri. In secțiile uzinei muncesc tineri veniți de la diferite fabrici și din școli profesionale. Ținînd seamă de acest fapt comitetul organizației noastre de bază U.T.M. caută să desfășoare o activitate care să închege cît mai strîns acest colectiv de tineri în lupta pe care el o are de dus pentru îndeplinirea sarcinilor ce privesc dezvoltarea continuă a agriculturii.

Legat de activitatea comitetului U.T.M. trebuie să mărturisesc că multă vreme s-au ținut la noi adunări generale care plictiseau, (adunări șablon — cum au spus utemiștii din comuna Peret) și care n-au atras prea mult pe tineri spre o activitate concretă.

Pentru a desfășura o muncă de organizație interesantă, care să ajute tinerilor în activitatea de producție, am hotărît să organizăm o adunare generală U.T.M. deschisă care să iasă din comunul adunărilor de pînă acum. Despre ea vreau să vă povestesc.

Ne-am gîndit că adunarea să pună problemele dezvoltării dragostei față de marca fabricii, dezvoltării spiritului de muncă în colectiv, a muncii entuziaste. Avînd de acum aceste cîteva idei, ne-am sfătuit cu tovarășul secretar al organizației de partid și cu tovarășii din conducerea întreprinderii și am fixat tema precisă a adunării noastre: „Chipul tînărului constructor de utilaj agricol“. S-a propus totodată ca referatul adunării, să fie făcut de tovarășul director Ion Popescu; apoi am discutat în cadrul comitetului ce acțiuni trebuiesc întreprinse pentru pregătirea adunării. Demonstrînd interes față de adunare, tinerii din uzină au ținut consfătuiri în cadrul grupelor utemiste, unde au discutat diferite probleme legate de tema ei. Dîndu-ne un ajutor concret, tovarășii din biroul organizației de partid au trimis la adunările grupelor utemiste, comuniști cu munci de răspundere. Ei au vorbit tinerilor despre ce înseamnă să fii astăzi muncitor și despre mîndria față de produsul uzinei.

La o adunare de la sectorul construcții metalice, de pildă, a vorbit inginerul comunist Ion Chircă, iar la secția remorci a vorbit tinerilor despre frumusețea meseriei, șeful de echipă Nicolae Dobrotă. Adunări de felul acesta s-au ținut pretutindeni în uzină.

In dimineața zilei stabilite pentru desfășurarea adunării generale, membrii comitetului nostru au ținut o consfătuire scurtă în care s-au luat ultimele măsuri.

Pînă la ora cînd încetează lucrul schimbul I totul a fost pregătit.

După încetarea lucrului, la locul adunării au început să vină utemiști și tineri. In total la adunare au participat peste 300 tovarăși. Aceștia au fost tineri din schimbul I și III precum și cîțiva muncitori comuniști, maiștri și controlori care au venit la invitația noastră.

Referatul ținut de tovarășul director Ion Popescu a fost viu, interesant, plin de exemple concrete. In prima parte a referatului s-a vorbit despre viața de mizerie a tinerilor care „învățau“ meseria și munceau la patron. Apoi despre crearea și dezvoltarea industriei noastre socialiste și despre chipul tînărului muncitor de azi.

Chipul tînărului constructor de utilaj agricol a fost reliefat prin exemplele convingătoare luate din viața uzinei.

„Care din voi nu-l cunoaște pe utemistul fruntaș în muncă Dărășteanu Constantin — a vorbit tovarășul director. El este sudor și cei de la construcții metalice spun fără nici o rezervă: „N-avem nici o grijă, scheletele batozelor vor fi solide, le sudează doar Dărășteanu“.

Iar cînd a arătat că unii tineri fac de rușine numele fabricii cei vinovați au roșit pînă în vîrful urechilor.

Trebuie să spun că în general referatul acesta alcătuit cu fapte din viața uzinei a plăcut tinerilor. I-am văzut cum ascultau cu atenție, purtînd de grijă să nu scîrțiie vreo bancă. La sfîrșit un ropot de aplauze a dovedit că cele spuse de directorul întreprinderii au fost interesante și pe înțelesul tuturor.

Discuțiile ce au urmat au constituit partea cea mai frumoasă a adunării. Notîndu-mi cele ce se discutau m-am minunat de însuflețirea ce domnea în rîndurile tinerilor. Insuflețire care răzbătea din cuvîntul fiecăruia. O idee generală desprinsă din discuții este aceea că tinerii înțeleg bine faptul că produsele lor sînt un mijloc puternic al întăririi alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare.

Unii tineri au vorbit despre obligațiile lor în producție, arătînd cum au învățat meseria în condițiile bune ce le oferă azi școlile profesionale sau cursurile de calificare la locul de muncă. Alții care au apucat să „învețe“ meseria pe la cîte un patron au povestit despre viața de mizerie dusă atunci. Tinerii vorbeau despre trecutul și prezentul lor înțelegînd că lucrurile au semnificație în lupta pe care o duc pentru a deveni adevărați constructori de mașini agricole. Utemistul Dărășteanu Constantin, răscolindu-și amintirile a înfățișat tinerilor un copil [illegible] lucrînd cu pila la banc și frecînd podeaua din bucătăria nevestei patronului. Le-a arătat cum trudea din zorii zilei cînd mergea cu coșul la piață și pînă noaptea [illegible] cînd trebuie să-și coasă cu sîrmă petecele pantalonilor. „Tînărul acela a apucat-o însă pe un drum nou și iată azi am devenit, căci despre mine este vorba, am devenit așa cum mă știți și voi sudor fruntaș pe uzină“.

Cei care au luat parte la discuții au vorbit simplu despre ce gîndeau și simțeau. Mi-amintesc că utemista Tănăsoiu Maria, o fată timidă care nu vorbise niciodată într-o adunare generală, s-a ridicat îmbujorată de emoție și a spus: „Și eu vreau să dau numai piese de calitate!. Am să aplic metoda sovietică Voroșin“.

Tinerii de la secția montaj-batoze s-au ridicat și au spus celorlalți: „Fraților, ce mai încoace și-ncolo, de e să îndreptăm unele lipsuri ale noastre e bine să pornim o întrecere. Obiectivele ar fi...“

Și secțiile au răspuns.

Controlorul utemist Puiu Gheorghe, a făcut propunerea ca la secția de montaj-batoze, unde holțșuruburile erau bătute în scînduri cu ciocanul ca niște cuie, să se aducă de urgență sculele necesare. Un alt tînăr Gh. Nițescu de la sectorul III mecanic, a criticat direcțiunea arătînd că numărul poiizoarelor e insuficient.

Inainte de încheierea adunării a luat cuvîntul secretarul organizației de partid tovarășul Grigorovici Daniel.

„Acest sfat, s-a exprimat el despre adunare — va da roade în munca tinerilor, îi va ajuta să devină mai buni, mai conștienți față de sarcinile partidului legate de agricultură. Referatul și discuțiile au dovedit că a lupta pentru marca fabricii, este o mare cinste și în cazul de față o trăsătură caracteristică a unui adevărat constructor de utilaj agricol. Țăranii muncitori așteaptă pentru muncile agricole batoze de cea mai bună calitate. Muncind cu abnegație, cinstit, disciplinat și ridicîndu-ne necontenit calificarea, vom putea face față acestei așteptări. Eu vă doresc spor la muncă în îndeplinirea angajamentelor“.

Și astfel, după o oră și jumătate adunarea noastră a luat sfîrșit.

Pînă acum, în momentul cînd adunările noastre — nemăsurat de lungi și plictisitoare — se încheiau, tinerii se grăbeau să plece care încotro. De data aceasta însă după încheierea adunării tinerii n-au plecat imediat. Unii, în picioare, strînși în grupuri în jurul membrilor din comitetul U.T.M., alții șezînd pe bănci, au mai discutat problemele ce îi frămîntau. M-am apropiat de un grup și am auzit: „Trebuie să facem ceva cu Roth Emil, prea des dă rebuturi. Și unde mai pui că este obraznic față de maistru“. N-am căutat să văd cine vorbise, n-avea acest lucru o mare importanță. Lucrul important era însă că tinerii au înțeles esențialul din adunarea: păstrarea onoarei uzinei noastre.

GHEORGHE BUNGAT

secretarul comitetului organizației de bază U.T.M. de la uzinele metalurgice „Tudor Vladimirescu“ — București

Jurnal artistic

„Ernst Thälmann, fiul clasei sale“

Ultimul film istorico-biografic al studiourilor din R.D. Germană semnat de Willi Bredel și Kurt Maetzig îți aduce aminte de cuvintele lui Dobroliubov: „aici arta coincide cu știința, istoricul devine artist și artistul — istoric“.

Filmul oglindește viața lui Ernst Thälmann începînd din preajma armistițiului din 1918 și pînă la înfrîngerea insurecției din Hamburg. In imagini create cu o puternică forță de convingere, autorii filmului se opresc asupra episoadelor cele mai semnificative din viața lui Thälmann în această perioadă. Sub privirea noastră crește Thälmann ca adevăratul conducător al proletariatului german, discipol credincios al lui Lenin, luptător comunist iubit și stimat de mase. Și toate acestea sînt exprimate prin procedeele artei, istoricul devenind aici artist.

Fără a descoperi o formulă cu desăvîrșire nouă, scenaristul și regizorul filmului rezolvă într-un chip deosebit de interesant sarcina pe care și-au propus-o. Autorii filmului nu se mulțumesc doar cu creionarea unor întîmplări aievea petrecute în istorie din care să se desprindă figura lui Ernst Thälmann. Ca în cazul tuturor conducătorilor proletariatului, esențiale erau aici ideile lui Thälmann, geneza lor și felul în care ele, cuprinzînd masele, au devenit forță materială. Scenaristul și regizorul și-au propus să rezolve tocmai această problemă: de aci și dificultățile și desigur și meritele unei atari realizări. Filmul este valoros socotim, în primul rînd pentru că reușește să ne facă să vedem ideile.

Cunoaștem, înțelegem tactica elaborată de Thälmann în timpul primului război imperialist. Lozinca „Intoarceți armele“ ne apare într-atît de necesară, de firească încît nici o clipă nu ne putem gîndi că s-ar fi putut altminteri. Ideile tactice ale lui Thälmann se nasc apoi, pe măsura desfășurării evenimentelor, sub ochii noștri. Ne gîndim de pildă la episodul luptei de stradă pe care detașamentul de muncitori înarmați o duce cu trupele guvernamentale. Gîndul lui Thälmann e clar ca cristalul: atrageți-i în inima cartierului muncitoresc; acolo ne veți fi numai voi. Și într-adevăr cele cîteva zeci de puști ale muncitorilor nu ar fi putut înfrunta atunci armatei. Dar acum, de pe acoperișuri sînt aruncate țigle în capul soldaților, muncitorii slobozesc din ferestre, peste soldați, mobile, lăzi, apă. Intreaga stradă se luptă azi împotriva trupelor. In acest fel se asigură victoria.

[illegible]

O scenă din film

[illegible] caractere mijloace de o simplitate viguroasă. Nevasta lui Vierbreiter apare, dacă nu ne înșelăm, doar de trei ori în centrul obiectivului cinematografic. Prima dată: femeie necăjită, acrită de mizerie, soție temătoare pentru viața bărbatului ei, mamă îndurerată de mizeria în care trăiesc copiii, mărginită la necazurile înguste gospodărești. Nu înțelege nimic din lupta bărbatului ei și ochii nu i se pot plimba decît de la fundul cutiei de făină goală pînă la gurile flămînde ale copiilor. Atît. A doua oară: își întîmpină bărbatul atunci cînd acesta, după o absență îngrijorătoare pentru ea, sosește doar pentru a se pregăti din nou de plecare în focul luptei. Femeia e plină de spaimă pentru soarta bărbatului. Ți-e teamă, îi spune acesta, pentru că te gîndești numai la mine, iar eu sînt liniștit tocmai pentru că mă gîndesc la toți. Și cînd la plecarea bărbatului, femeia îi strecoară un pachet de mîncare mult prea mare față de puținul pe care-l mai au în casă, ea adaugă: [illegible] [illegible]

[illegible]

Dar cuvintele, frazele despre frumos nu pot fi niciodată destul de convingătoare. Frumosul trebuie să-l vezi, să-l simți tu singur, fără intermediari. Este o caldă invitație la cinematograful unde rulează „Ernst Thälmann“.

ION BARNA

Succesul filmului „Ernst Thälmann fiul clasei sale“

Filmul „Ernst Thälmann, fiul clasei sale“, noua creație a cineaștilor din R.D. Germană, care rulează în Capitală, se bucură de un mare succes. In decurs de patru zile, acest film a fost vizionat la cinematograful „I.C. Frimu“ de peste 10.000 de cetățeni.

Pentru a înlesni muncitorilor din Capitală vizionarea acestui mare film consacrat vieții și luptei neînfricatului Ernst Thälmann, Direcția difuzării filmelor, împreună cu Consiliul Central al Sindicatelor și Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, au organizat prezentarea acestui film în cîteva din marile întreprinderi din București.

In ziua de 14 iunie, filmul „Ernst Thälmann fiul clasei sale“ a fost prezentat la clubul C.F.R. „Grivița Roșie“, unde a fost urmărit cu un viu interes de peste 800 de muncitori feroviari.

Miercuri filmul „Ernst Thälmann, fiul clasei sale“ va fi prezentat la uzinele „23 August“, iar în zilele de 18 și 19 iunie la întreprinderile F.C. „Gheorghiu-Dej“ și „Boleslaw Bierut“. (Agerpres).

„Săptămîna filmului bulgar“

In cadrul „Săptămînii filmului bulgar“ vor fi prezentate, în continuare, la cinematograful Patria din Capitală cele mai valoroase realizări ale cinematografiei bulgare. Miercuri 15 iunie va rula filmul artistic „Danka“, producție a studioului de filme artistice din Sofia.

Pentru interpretarea valoroasă a rolului Danka, artista Milka Tuikova a obținut un premiu la cel de al 7-lea Festival internațional al filmului de la Karlovy-Vary.

Filmul „Danka“ este realizat după scenariul scriitorului Krîstin Belev, laureat al Premiului Dimitrov. In regia unui colectiv format din: Ivan Fioev, Boris Borozanov, artist emerit, laureat al Premiului Dimitrov și Kiril Ilincev.

PRIETENIA NOASTRĂ

Liviu Solomon

Conferențiar universitar

La terminarea liceului, dirigintele clasei ne-a întrebat care din noi vrea să-și continue studiile și unde anume. M-am ridicat și am spus că aș dori să urmez secția de matematici a facultății de științe. Nu numai colegii, dar și profesorul au clătinat din cap a mirare. Belfer?!

Cît de nouă, de zbuciumată și de frumoasă a fost viața mea de student! Cît de deosebită de anii de liceu trăiți în timpul dictaturii fasciste, în anii războiului criminal, ani de asuprire sălbatecă, de ațîțare șovină și antisovietică. Inainte de 23 August 1944 cei mai buni și mai entuziaști profesori ai liceului în care învățasem, cu riscul libertății și chiar al vieții, căutau să aprindă în mințile noastre flacăra credinței într-o lume mai bună, în libertate, în cultură, în conviețuirea pașnică a tuturor celor ce muncesc indiferent de naționalitate. Toate acestea care pe atunci se făceau pe ascuns și se pedepseau cu ștreangul, au devenit după eliberarea țării noastre o politică de stat.

Păstrez vie în suflet amintirea colegilor mei de atunci, a tinerilor entuziaști, dornici de învățătură și de o viață nouă. Nu e loc în care să nu existe oameni cinstiți, oameni de a căror prietenie să nu poți fi mîndru! Cu cîtă bucurie întîlnesc azi pe mulți din foștii mei colegi de atunci, cu care am învățat împreună, ne-am bucurat împreună, am terminat împreună facultatea: cu aspiranta Andreian Cabiria, cu lectorul Mircea Malița, și cu alții... Cu cîtă recunoștință îmi amintesc de profesorii mei, de cei care m-au îndrumat în munca de învățătură și de cercetare. Cu mîndrie în suflet mă gîndesc la organizația noastră de partid, care a strîns în acei ani în jurul ei cele mai bune elemente din facultate.

După terminarea studiilor, am fost repartizat la muncă în facultate, ca asistent. Cu cît drag mi-am început munca aceasta nouă! Belfer?! Nu, nu există muncă mai frumoasă decît să înveți pe tineri, să le dai toate cunoștințele tale, să înveți tu însuți pentru a le putea da lor și mai mult! Și să știi că faci asta nu în slujba exploatatorilor, ci în slujba poporului tău, în slujba ta!

Doi ani după aceasta am fost trimis la studii în Uniunea Sovietică. Cu emoție nesfîrșită am pășit prima oară pe pămîntul sovietic, pămînt drag inimii oricărui adevărat patriot, oricărui bun cetățean al republicii noastre; cu dragoste și recunoștință pentru marea patrie a socialismului, care a eliberat țara mea, care mă primește acum la învățătură în capitala ei ca pe un oaspete așteptat și dorit.

Trei ani de zile am locuit în căminul Universității din Moscova, în cameră cu rusul Iura Pașențev, cu ucraineanul Jenia Rakceev, cu azerbaidjanul Timur Emin-zade, cu iacutul Ivan Grigoriev. Fii de muncitori, de colhoznici, de ingineri, fii ai tuturor popoarelor Uniunii Sovietice, fii ai popoarelor țărilor de democrație populară se întîlnesc la învățătură la Moscova. Din Republica noastră Populară, prietenii mei Ion Costea, Ichil Benditer, [illegible] cît fără de preget în slujba poporului, ale prieteniei între popoare, ale dragostei pentru știință și cultură. Cu toții împreună am învățat, ne-am plimbat pe străzile [illegible], am fost la teatru; împreună am [illegible] ceasuri lungi în discuții pasionate, despre tot ce e mai mare și mai apropiat sufletului nostru tinere. Visam oare cu zece ani în urmă că eu voi avea parte de această fericire?

Sub îndrumarea lui [illegible] Nicolaevici Rabotnov, membru corespondent al Academiei de Științe din U.R.S.S., conducătorul meu științific, mi-am terminat studiile, primind titlul de candidat în științe fizico-matematice și m-am întors în țară.

Acum sînt conferențiar la Facultatea de Matematică și Fizică a Universității din București. Am cursul meu, studenții mei, Vișarion Viorel, Singurov Virgil, Marcus Ilie, Habczarek Ștefan fii ai poporului romîn și ai minorităților naționale. Ce grea răspundere apasă asupră-mi, cu cîtă încredere mi-a dat puterea populară în grijă cel mai prețios capital: oameni, studenți, tineri aproape de vîrsta mea! Muncesc mult pentru a face față acestei grele sarcini și simt că sînt încă foarte departe de țintă.

Am deja studenți „de-ai mei“ care și-au terminat studiile. Pe Lenuța Galan am văzut-o timidă, încurcată, la un examen de admitere, unde nu știa prea exact deosebirea între tangentă și secantă — iar acum e inginer... Și mulți alții...

Eu însumi am învățat multe în acești zece ani — de fapt, toată povestea vieții mele e povestea acestor zece ani, de la eliberare încoace. Ca a celor mai mulți.

Studenții mei sînt alții decît cei de acum zece ani, îi creștem pentru scopuri mărețe. Cu mult mai mare este deci răspunderea mea!

Crește azi o nouă intelectualitate, din rîndul celor pe care Eisenhower și Dulles ar vrea să-i vadă din nou robiți. Eu știu bine că dacă planurile lor ar izbîndi, atunci mie mi-ar fi luați studenții, mi-ar fi luată posibilitatea de a mă ocupa de meseria care mi-e dragă. Știu că studenții, fii de muncitori, de țărani muncitori, de intelectuali, ar fi împiedicați să studieze dacă ar reveni timpurile întunecate ale trecutului de asuprire socială și ațîțare șovină. De aceea lupt prin munca mea pentru ca niciodată trecutul întunecat să nu se poată întoarce. Și știu, și știm cu toții că el nu se va întoarce; prea mare e dragostea noastră de libertate, prea mare e dorința noastră de a trăi în pace, în condițiile satisfacerii nevoilor noastre materiale și culturale mereu crescînde, pentru ca să ne poată cineva opri. Oricine și în orice fel ni s-ar pune în cale, vom ști să-i dăm răspunsul cuvenit. Cei zece ani de la eliberare n-au trecut zadarnic pentru poporul nostru: unitatea și prietenia tuturor celor ce muncesc de toate naționalitățile sînt o chezășie că vom păstra drepturile și libertățile cucerite în cei zece ani de la eliberare.

In Editura pentru literatura politică

a apărut:

— Hotărîrea Consiliului de miniștri al R.P.R. și a C.C. al P.M.R. cu privire la [illegible]

— 29 mai 1954 —

[illegible] pag. [illegible] bani

Medici plecați la sate

Zilele trecute, 26 de medici de la diferite policlinici și spitale din regiunea Baia Mare au plecat să lucreze la sate pe timpul campaniei agricole de vară. Printre cei plecați sînt medicii specialiști din Baia Mare, Rudolf Müller și Alexandru Gherdan, care au hotărît să lucreze la sate timp de un an de zile.

Pe toată durata campaniei agricole de vară, la ariile de treier vor funcționa posturi de prim ajutor, care vor fi dotate cu medicamentele necesare intervențiilor medicale de primă urgență. Un aport deosebit în această campanie îl vor aduce activiștii sanitari voluntari, care vor lucra în cadrul acestor posturi de prim ajutor.

In afară de acestea, în regiunea Baia Mare au fost organizate brigăzi sanitare conduse de medici specialiști, care se deplasează periodic în diferite sate și comune pentru a da consultații țăranilor muncitori.

In ultima vreme, pentru îmbunătățirea asistenței sanitare a oamenilor muncii de la sate, a fost creat un cabinet stomatologic pe lîngă spitalul unificat din Șomcuța Mare. In același scop, spitalele din Vișeul de Sus și Negreni vor fi înzestrate cu aparate Röntgen moderne.

NOTE DE DRUM

Prin Paris

Trenul aleargă printre [illegible] ale regiunii Champagne, scăldate de soarele primăvăratec, de parcă nu [illegible] lui ianuarie și n-am fi trecut cu cîteva ore înainte printre râpele [illegible] ale Austriei și Elveției. Aici, natura ne oferă binevoitoare o priveliște de dulce [illegible], oameni trebăluind pe [illegible] de vii.

Și totuși, ispitele priveliștii au încercat să mă fure cu totul cărții pe care o citeam și peste care dădusem din întîmplare într-o gară elvețiană. Era „Psihologia Parisului“, scrisă de un oarecare Frederic Hollet și tipărită recent de editura Grasset. Autorul definea pe parisieni ca fiind ușuratici, [illegible], inculți, corupți și decăzuți. Hollet încerca, așa dar, să prezinte ca adevăratul Paris orașul cu „lupanare de cinisme și de lene“ evocat de Eminescu, Parisul care poate fi cunoscut în localurile de pe Place Pigalle, în cabaretele de pe Montmartre sau printre cristalurile faimosului Moulin Rouge, Parisul frivol, tății burgheze, după care se dau în vînt turiștii din lumea întreagă.

Afirmațiile de soiul celor debitate de autorul amintit, nu sînt noi și nu surprind pe nimeni. Indeosebi presa americană din slujba imperialiștilor care turbă de mînie văzînd ridicarea dîrză a poporului francez împotriva planurilor lor războinice, nu precupețește nici un efort pentru a defăima Franța și poporul francez. Uimitor era însă faptul că un francez putea plăsmui despre propriul său popor o asemenea inepție și că pentru răspîndirea ei a găsit editură franceză gata s-o tipărească.

Dar oricît, ar vrea imperialiștii și agenții lor, există și un alt Paris, e Parisul eroic al urmașilor comunarzilor, este inima Franței.

Acest Paris ți se înfățișează, uriaș și puternic din prima clipă cînd trenul începe să străbată suburbiile și periferiile cu uzine uriașe, cu ziduri înnegrite de fum, de pe care se detașează albe lozincile scrise cu litere mari: „Pace în Vietnam“, Niciodată în c.d.e.! („comunitatea defensivă europeană“). „Americani, acasă“! „Niciodată nu vom lupta împotriva U.R.S.S.!“. Acesta este adevăratul Paris, care-și exprimă răspicat vrerea și ai cărui fii se revarsă la nevoie în străzi cu sutele de mii pentru a-și exprima și susține năzuințele.

★

Parisul este fără îndoială unul din cele mai frumoase orașe din lume. Priveliștea care ți se oferă de pe platforma de sus a turnului Eiffel, această sveltă construcție de oțel care se avîntă ca o săgeată îndrăzneață spre cer, e de neuitat prin armonia plină de eleganță și de spirit a ansamblului arhitectonic. Rămîi copleșit de admirație și în fața detaliilor, privind echilibrul Pieței Etoile — de pildă din care se resfiră, ca razele unei stele, marile bulevarde fremătătoare de viață, sau bulevardul Champs Elysées, sau Piața Carousel, cu perspectiva faimosului muzeu Louvre. E greu să uiți eleganța și finețea de dantelă a vestitei catedrale Notre Dame, liniile sobre, medievale, ale Palatului Justiției, cimitirul „Nevinovaților“ (cimetière des Innocents) care era atît de tixit încît cadavrele erau rezemate de ziduri ca să se mumifice la soare, și care era dominat de umbra întunecoasă a Bastiliei și a ... spînzurătorii ... de la Montfaucon. E de neuitat perspectiva ce se deschide dinspre Sena spre Palatul Chaillot printre aripile căruia orașul, sub razele amurgului e parcă și mai frumos, sau Piața Concorde, cu faimosul Obelisc adus de Napoleon din Egipt, de asupra căruia se proiectează Montmartre și, cu scara-i monumentală, alba imagine grațioasă a bisericii Sacre-Coeur, cu cupolele-i de stil bizantin.

Dar mi-a fost dat să văd în Paris, alături de orașul armoniei, al capodoperelor de arhitectură, un alt oraș, cu străzi înguste, întortochiate, cu case neîngrijite, lipsite de cel mai elementar confort, de cele mai elementare prevederi de igienă, lipsite de canalizare și de electricitate, dospind de miasme îmbîcsitoare, ca niște gropi în care s-au îngrămădit ani în șir gunoaie și hoituri. Un muzician pe care l-am cunoscut locuia, la doi pași de un mare bulevard, într-un hotel bătrîn, ieșit parcă dintr-un roman de Balzac, ai cărui locatari urcă, seara, spre camerele lor pe o întortochiată scară putredă, luminîndu-și drumul cu luminarea de seu, ca-ntr-un han de pe vremea lui Vodă Caragea. Și ce-i mai semnificativ, cunoscutul meu păru foarte consternat de uimirea pe care nu mi-o putusem ascunde. Căci, într-adevăr o bună parte a oamenilor muncii din Paris sînt nevoiți să locuiască în condiții și mai rele. Am asistat de pildă, la Dreveil la o scenă care-ți frînge inima: o familie de muncitori, cu 10 copii, se instala într-o locuință provizorie, o baracă primitivă de scînduri, ce-i fusese pusă la dispoziție. De bucurie, mama a leșinat în clipa în care a pășit pe ușa noii sale „locuințe“. Acești oameni locuiseră ani de zile într-un fel de groapă, o pivniță pe jumătate dărîmată iar, cu cîteva zile înainte fata cea mai mare, neputînd să mai suporte condițiile de trai, se sinucisese.

★

Parisul celor mulți cunoaște din plin mizeria și suferința. Dar oamenii muncii din Paris nu se lasă înfrînți, copleșiți. Nu poți privi decît cu mîndrie la acești oameni veseli și curajoși, plini de hotărîre de a lupta și de credință în biruința cauzei lor. Nimic mai reconfortant decît să te așezi într-un vagon de metrou, undeva într-un cartier muncitoresc, cînd masele se revarsă spre centrul orașului, la o manifestație sau un miting. Oamenii pe care-i vezi vor înfrunta, poate, peste cîteva clipe gloanțele și bastoanele de cauciuc ale poliției. Și totuși, nu vezi în jurul tău decît zîmbete de încredere, ochi strălucitori, vigoarea și îndrăzneala unui popor eroic. Nu poți să nu te gîndești, văzîndu-i, că poporul Parisului seamănă cu un fluviu în primăvară, fremătător și puternic, gata să spargă digurile...

Duminică dimineața. Mulțime de oameni simpli, muncitori de la fabricile și uzinele Parisului răspîndesc voluntar ziarul Partidului Comunist Francez „L'Humanité“ și alte publicații progresiste. E o bucurie să vezi entuziasmul acestor oameni. Și-auzi apoi cîte un moș cu părul alb sub nelipsita-i beretă, dar cu-n zîmbet tineresc sub mustața albă: „Pentru pace... pentru libertate... pentru Franța... Citiți L'Huma!“ Și e impresionant să vezi oamenii care se strîng în jurul lor, mii de oameni care-și continuă plimbarea de duminică răsfoind atenți ziarul partidului.

Alături de Parisul celor ce muncesc cu brațele pășește dîrz Parisul celor ce muncesc cu mintea. Nenumărate sînt mesajele de luptă pentru libertate și democrație care au pornit în lume din Paris. Adevărații intelectuali francezi sînt urmași demni ai lui Rabelais, Diderot, Voltaire, Hugo sau Romain Rolland. In zilele de care vorbesc a apărut, de pildă în editura universității din Paris, un volum cuprinzător: „Teoria materialistă a cunoașterii“. Este o teză de doctorat în filosofie pe care a susținut-o în fața juriului Sorbonne' filosoful Roger Garaudy, membru în C.C. al P.C. Francez. Cartea cuprinde o amplă și documentată expunere a teoriei marxist-leniniste a cunoașterii, care a fost acceptată de juriul Sorbonnei cu cel mai înalt calificativ. Faptul acesta e semnificativ: în momentul în care imperialiști americani încearcă să extindă metodele lui Mc. Carthy asupra întregii lumi capitaliste, în momentul în care în S.U.A. ard ruguri de cărți și însuși Mark Twain, clasicul literaturii americane, e pus la index, universitarea din Paris, în ciuda presiunilor guvernamentale ordonate de ocupanții americani, onorează cu cele mai înalte laude o lucrare filosofică scrisă de un comunist. Faptul e semnificativ, ca și acela că pînă și un exponent al idealismului filosofic ca Jean Paul Sartre se situiază în problemele esențiale ale politicii franceze contemporane pe o platformă comună cu comuniștii francezi, sau că de partid se apropie artiști cum e cîntărețul Ives Montand, sau că poeți consacrați ca Guillevic dîndu-și seama de neputința de a sta în turnul de fildeș în momentul în care se hotărăște soarta lumii și soarta Franței, își părăsesc vechile procedee și se avîntă în poezia realității!

★

Știrile care apar în presă sau cele difuzate prin radio nu pot reda întocmai vigoarea protestului maselor populare franceze împotriva urzelilor agresive ale imperialiștilor americani în Franța. O deosebită amploare a luat lupta poporului francez împotriva așa zisei „comunități defensive europene“ — instrument de agresiune și de lichidare a suveranității Franței.

In metrou, pe străzi, la spectacole am văzut de nenumărate ori cetățeni simpli care adunau semnături pe liste de protest împotriva aderării Franței la „comunitatea defensivă europeană“. Zeci de mii de astfel de liste, cu milioane de semnături, sînt trimise Adunării Naționale și președintelui Republicii, pentru a demonstra voința limpede exprimată a poporului francez.

Semnificativă pentru lupta poporului francez împotriva politicii agresive a imperialiștilor americani e atitudinea sa față de „războiul murdar“ din Indochina. Lupta împotriva aventurii colonialiste din Indochina a luat și mai mari proporții mai cu seamă în preajma și în timpul Conferinței de la Geneva, cînd declarațiile provocatoare ale lui Eisenhower și Dulles au demascat fără putință de tăgadă faptul că francezii sînt siliți să lupte în Indochina pentru interese americane.

Deosebit de puternic a fost protestul francez împotriva politicii trădătoare a lui Laniel și Bidault care în zilele cînd trupele colonialiste se sfărîmau la Dien Bien Fu sub pumnul de oțel al Armatei Populare Vietnameze, făceau jocul cercurilor agresive din S.U.A. Zadarnice au fost toate provocările pe care le-au plăsmuit guvernanții reacționari pentru a transforma dezastrul de la Dien Bien Fu într-o unealtă a ațîțării împotriva lagărului democratic. Pe străzi, în Cistrouri, pe băncile din Bois Boulogne, pînă și pe culoarele Louvrului, oamenii vorbeau despre Dien Bien Fu. Dar n-am auzit nici un glas care să nu se fi ridicat împotriva guvernanților care au împins Franța la acest dezastru, și să fi devenit ecoul propagandei oficiale care încerca să ațîțe împotriva lagărului socialist.

Imi aduc aminte, o adevărată furtună de proteste a stîrnit interzicerea spectacolelor baletului sovietic pe care însuși guvernul francez îl invitase la Paris. Oameni de cultură de cele mai diverse opinii — ca scriitorul catolic François Maurriac și existențialistul Jean Paul Sartre — au trimis scrisori de protest guvernului Laniel. Dar răspunsul cel mai clar l-a dat masa largă a parizienilor care i-a primit pe artiștii sovietici cu urale și aplauze oridecîteori apăreau pe stradă. Hotelul în care locuiau era în permanență înconjurat de sute de admiratori ai artei sovietice, iar aeroportul Le Bourget s-a transformat la plecarea artiștilor sovietici într-o pădure de flori aduse de oamenii iubitori de artă ai Parisului. Acesta a fost răspunsul Parisului la provocarea lui Laniel.

. . . .

Intr-un amurg lin de primăvară mă oprisem pe cheiul Senei. Rîul curgea verzui și calm, legănînd alene plutele nenumăraților pescari cu undița înșirați pe maluri. Grupuri, grupuri de oameni, după o zi de muncă, se odihneau și priveau apa liniștită. Perechi de îndrăgostiți treceau fără să vadă altceva decît ochii dragi. Pe o bancă sub un arțar abia înfrunzit, doi domni bătrîni citeau în tăcere ziarul „Le Monde“, care reproducea pe aceeași pagină — paralel — fragmente din declarațiile făcute la Geneva de ministrul de externe francez Bidault și de Fam Van Dong, șeful delegației R. D. Vietnam.

Intr-un tîrziu unul dintre ei ridică ochii. Curînd termină și celălalt lectura. Și primul bătrîn oftă lovind cu pipa în coloanele cu textul lui Fam Van Dong:

— Ciudat... — murmură el dus pe gînduri — Parcă ăsta ar fi reprezentantul nostru și nu celălalt.

Celălalt bătrîn dădu din cap privind gînditor în pîcla brumărie în care se pierdeau turlele în depărtare...

Era o seară de primăvară în Parisul care iubește pacea...

MATEI PREDESCU

CONFERINȚA DE LA GENEVA

GENEVA 15 (Agerpres). — De la corespondentul special:

Ședința din 15 iunie a conferinței de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe a fost consacrată dezbaterii problemei coreene.

Nam Ir, ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Democrate Coreene, a supus conferinței propunerile delegației Republicii Populare Democrate Coreene cu privire la garanțiile asupra condițiilor de pacificare în Coreea.

Ciu En-lai, ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Chineze, a rostit un discurs în care a arătat că propunerile făcute de V. M. Molotov în ședința din 5 iunie, au avut rolul de a sintetiza toate problemele asupra cărora se putea ajunge la un acord, dar opoziția manifestată față de aceste propuneri de delegația Statelor Unite și de alte delegații ce urmează linia politică americană, a dovedit lipsa de dorință de a se ajunge la un acord.

V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al Uniunii Sovietice, a arătat în cuvîntarea sa că propunerile făcute de delegația sovietică la 5 iunie asupra principiilor fundamentale ale reglementării problemei coreene, puteau constitui o bază pentru reglementarea pașnică în Coreea.

Susținînd propunerile făcute de Nam Ir în ședința de marți, V. M. Molotov a supus spre examinare, în numele delegației sovietice, un proiect de declarație comună a participanților la conferință, în care să se consemneze faptul că statele participante la conferința de la Geneva au căzut de acord ca în așteptarea reglementării definitive a problemei coreene, pe baza creării unui stat coreean unit, independent și democratic, să nu fie întreprinsă nici o acțiune care ar putea amenința menținerea păcii în Coreea.

Participanții la conferință își exprimă convingerea că Republica Populară Democrată Coreeană, și Republica Coreeană, vor acționa în interesul păcii, în conformitate cu declarația propusă.

In jurul conferinței de la Geneva

GENEVA 15 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a aflat, cele nouă delegații care au reluat discutarea problemei restabilirii păcii în Indochina în cadrul ședinței restrînse din 14 iunie au examinat chestiuni legate de organizarea supravegherii îndeplinirii acordului de armistițiu.

Delegația sovietică, animată de năzuința de a se ajunge la un acord, a prezentat la ședința din 14 iunie propuneri în vederea organizării supravegherii îndeplinirii acordului pentru încetarea focului.

Propunerile sovietice precizează componența, precum și funcțiunile și împuternicirile atît ale comisiei mixte (comisia militară de armistițiu), cît și ale comisiei de supraveghere a țărilor neutre.

Se spune că delegația U.R.S.S. a propus instituirea unei comisii mixte cuprinzînd un număr egal de reprezentanți ai comandamentelor celor două părți, membrii principali ai comisiei trebuind să aibă gradul de general. Comisia mixtă creează echipe mixte de inspecție alcătuite dintr-un număr egal de membri ai celor două părți. Numărul acestor echipe trebuie să fie stabilit de comun acord de către cele două părți.

Potrivit propunerilor sovietice, comisia mixtă trebuie să supravegheze îndeplinirea condițiilor acordului pentru încetarea focului. Principalele obligații ale acestei comisii sînt supravegherea strictei îndepliniri a planului de stabilire a zonelor și de regrupare a forțelor armate ale părților precum și controlul în vederea asigurării încetării simultane și complete a focului. Comisia mixtă trebuie de asemenea să rezolve prin tratative toate problemele legate de orice încălcare a acordului cu privire la încetarea ostilităților.

In ce privește comisia de supraveghere a țărilor neutre, delegația sovietică propune ca ea să fie alcătuită din reprezentanții unor state neutre — India, Polonia, Cehoslovacia și Pakistan. Delegația sovietică a precizat că prin „stat neutru" trebuie să se înțeleagă un stat ale cărui forțe armate nu au luat parte la operațiunile militare din Indochina. Comisia țărilor neutre trebuie să includă un număr egal de reprezentanți ai fiecăruia din aceste state. Comisia trebuie să creeze echipe de inspecție alcătuite dintr-un număr egal de ofițeri numiți de statele neutre.

Propunerile sovietice stabilesc funcțiunile și împuternicirile comisiei țărilor neutre. Acestea sînt controlul, supravegherea, inspectarea și anchetarea, legate de îndeplinirea condițiilor acordului pentru încetarea focului. Se prevede ca comisia țărilor neutre să supravegheze îndeplinirea de către cele două părți a hotărîrilor privind delimitarea liniei militare de demarcație și stabilirea zonelor demilitarizate pe baza acordului de armistițiu, precum și mișcarea unităților militare efectuată în scopul stabilirii zonelor și repatrierea de către cele două părți a prizonierilor de război și a civililor internați. Potrivit propunerilor sovietice, îndatoririle comisiei trebuie de asemenea să includă anchetele efectuate la cererea comisiei mixte sau a uneia din părțile din această comisie cu privire la cazurile de încălcare a acordului după încetarea operațiunilor militare în zonele demilitarizate. Totodată, comisia prezintă ambelor părți propunerile cu privire la înlăturarea încălcărilor. Prin supravegherea exercitată în porturi și aeroporturi, precum și în punctele terestre din Indochina, comisia va asigura încetarea introducerii în Indochina din afară a unor noi contingente de forțe armate și de personal militar, precum și de armamente de toate tipurile, mijloace tehnico-militare și muniții.

Comisia trebuie să facă propuneri cu privire la eventualele amendamente și completări la acordul de armistițiu în scopul asigurării unei îndepliniri mai eficace a acordului. In toate localitățile menționate în acordul pentru încetarea ostilităților vor fi constituite echipe de inspecție prin intermediul cărora comisia țărilor neutre își va îndeplini îndatoririle.

Discuțiile cu privire la organizarea supravegherii îndeplinirii acordului de armistițiu în Indochina

S-a aflat că propunerile sovietice stabilesc de asemenea procedura pentru activitatea comisiei țărilor neutre. Delegația U.R.S.S. a propus ca comisia să ia hotărîri de comun acord și să informeze comisia mixtă despre aceste hotărîri. In legătură cu aceasta, comisia mixtă va adopta măsurile corespunzătoare sau va transfera chestiunea comisiei țărilor neutre spre reexaminare. Dacă această nouă examinare nu va da rezultate pozitive, comisia țărilor neutre va informa imediat comisia mixtă și statele garante.

Propunerile sovietice prevăd că dacă se vor ivi divergențe în cursul examinării în cadrul comisiei țărilor neutre a oricărei chestiuni legate de îndeplinirea condițiilor acordului pentru încetarea ostilităților, comisia sau membrii ei în mod individual vor transmite comisiei mixte și statelor garante ale acordului de armistițiu în Indochina informații în legătură cu această problemă, menționînd totodată poziția adoptată de membrii comisiei. Dacă comisia mixtă nu va fi în măsură să aplaneze divergențele, statele garante trebuie să fie acelea care să ia măsurile pentru înlăturarea încălcării acordului sau a amenințării cu o astfel de încălcare.

Propunerile sovietice prevăd de asemenea o serie de chestiuni asupra cărora comisia poate adopta hotărîri dacă nu există divergențe. Acest lucru se referă la chestiunile legate de încălcarea condițiilor acordului sau de amenințarea cu o astfel de încălcare, de natură să ducă la reluarea ostilităților, și la chestiuni privind amendamentele și completările la prevederile acordului de armistițiu.

In conformitate cu propunerile sovietice, comisia țărilor neutre va adopta cu majoritate simplă hotărîri cu privire la chestiunile legate de îndeplinirea de către comisie a îndatoririlor ei pentru a împiedica introducerea de noi contingente de forțe armate, armament, muniții și mijloace tehnico-militare în Indochina, cu privire la problemele legate de verificarea declarațiilor făcute de comisia mixtă sau de una din părți în legătură cu încălcarea acordului de armistițiu și în sfîrșit cu privire la alte probleme care sînt de competența comisiei țărilor neutre. In cursul discutării chestiunilor sus-amintite, președintele are vot hotărîtor. Comisia țărilor neutre va efectua anchete dincolo de punctele stabilite în acordul de armistițiu după ce comandamentul părții respective va consimți la acest lucru.

Se spune că propunerile sovietice prevăd funcționarea paralel a comisiei mixte și a comisiei țărilor neutre. Este interzis ca vreuna din comisii să fie subordonată celeilalte. In scopul asigurării aplicării efective a acordului de armistițiu, cele două comisii vor funcționa potrivit repartizării obligațiilor stabilite și a colaborării bazată pe împuternicirile prevăzute de acordul de armistițiu.

Dacă comisia mixtă și comisia țărilor neutre nu pot să adopte măsuri în vederea înlăturării oricărei încălcări sau amenințări cu încălcarea acordului de armistițiu și a primejdiei reluării ostilităților care ar decurge din aceasta, propunerile sovietice prevăd că statele garante trebuie să convoace o conferință la care să se consulte în vederea înfăptuirii unor acțiuni colective care să asigure îndeplinirea acordului.

Potrivit informațiilor existente, delegația Statelor Unite, în loc să examineze fondul propunerilor sovietice, a ridicat din nou problema Laosului și Cambodgiei, condiționînd discutarea problemei indochineze în ansamblu de soluționarea acestei probleme. In acest fel, delegația S.U.A. a încercat să creeze obstacole artificiale în calea adoptării unei hotărîri cu privire la importanta chestiune a supravegherii îndeplinirii condițiilor acordului pentru încetarea ostilităților.

Reprezentantul Statelor Unite a propus ca la următoarea ședință să fie luată în discuție problema Laosului și Cambodgiei. El a continuat să insiste ca comisia mixtă să fie subordonată comisiei internaționale și ca hotărîrile acesteia să fie obligatorii pentru comisia mixtă.

Reprezentantul Franței și-a exprimat îndoieli în ce privește posibilitatea funcționării paralele a comisiei mixte și a comisiei internaționale. El a lăsat să se înțeleagă că înclină să subordoneze comisia mixtă, comisiei internaționale. Reprezentantul Franței a declarat că propunerile sovietice cuprind un element nou și anume rolul președintelui comisiei internaționale. El a adăugat că nu înțelege cine anume urmează să fie președintele comisiei.

Reprezentanții R. P. Chineze și R. D. Vietnam au sprijinit propunerile sovietice. Ei au criticat poziția adoptată de delegația S.U.A.

Reprezentantul R.P. Chineze a subliniat că din analiza divergențelor a reieșit lipsa de dorință a unora din delegații de a înlesni restabilirea păcii în Indochina și încercările lor de a crea un impas artificial la conferință. Delegația R.P. Chineze a declarat că este gata să-și expună părerile cu privire la Laos și Cambodgia într-una din ședințele viitoare ale conferinței. Reprezentantul R. D. Vietnam a subliniat că delegația sa a adus probe convingătoare dovedind existența luptei de eliberare națională în Laos și Cambodgia. A ignora acest fapt, a spus el, înseamnă a nu se ține seama de realitate și a nu se putea astfel ajunge la o rezolvare a problemei Laosului și Cambodgiei.

S-a aflat că delegația engleză a sprijinit poziția Statelor Unite în privința Laosului și Cambodgiei. Reprezentantul Angliei a afirmat că propunerile sovietice nu pot înlătura principalele divergențe în chestiunea comisiei internaționale și a comisiei mixte.

Se spune că reprezentantul U.R.S.S., subliniind caracterul concret al propunerilor sovietice cu privire la problema cea mai discutată, și-a exprimat speranța că celelalte delegații vor examina aceste propuneri. După părerea delegației sovietice, sus-amintitele propuneri constituie o bază pentru soluționarea problemei comisiei internaționale și a comisiei mixte.

Reprezentantul U.R.S.S. a declarat că pentru funcția de președinte cu drept de vot hotărîtor al comisiei internaționale delegația sovietică avea în vedere pe reprezentantul Indiei. Această țară a fost primul stat desemnat în propunerile sovietice cu privire la componența comisiei internaționale și nu s-a ridicat nici o obiecțiune împotriva ei. Reprezentantul U.R.S.S. a criticat pe acei care propun ca comisia mixtă să fie subordonată comisiei internaționale. A prezenta problema în acest fel, a subliniat el, înseamnă a da comisiei internaționale posibilitatea să-și impună voința cu forța. Pentru a sili părțile ca în eventualitatea unor divergențe cu privire la hotărîrile comisiei internaționale, să îndeplinească hotărîrile comisiei internaționale, aceasta din urmă va trebui să introducă forțe armate străine în țară, adică să o ocupe. Această situație n-ar corespunde sarcinii restabilirii păcii în Indochina care stă în fața conferinței de la Geneva. A insista asupra unei astfel de propuneri, a subliniat reprezentantul U.R.S.S., înseamnă a nu dori restabilirea păcii în Indochina. Iată de ce delegația sovietică este împotriva subordonării comisiei mixte față de comisia internațională.

In ce privește statele Laos și Cambodgia, delegația sovietică consideră că declarațiile unora dintre delegații, după care nu există luptă de eliberare națională în aceste țări, nu corespund situației reale a lucrurilor. Se știe că delegația sovietică și-a mai expus părerile cu privire la Laos și Cambodgia. Ea nu obiectează împotriva discutării acestei probleme la una din ședințele viitoare, înțelegînd că aceasta nu trebuie să împiedice examinarea chestiunilor care se află în prezent în fața conferinței.

Dorințele d-lui Dulles...

NEW YORK 15 (Agerpres). — Potrivit relatărilor corespondentului din Washington al agenției Associated Press, Heghtower, personalități oficiale americane, alarmate de „slăbiciunea tot mai accentuată a aliaților", au studiat la 12 iunie posibilitățile de a lua „măsuri mai hotărîte în legătură cu criza din Indochina, „Falimentul comandamentului francez, declară Hightower este considerat deosebit de regretabil".

Ziaristul american, relatează că Dulles l-a înștiințat pe Bedell Smith, locțiitorul său la Geneva, că ar dori ca tratativele să se încheie cît mai curînd. La 12 iunie, Dulles a avut o consfătuire de cîteva ore cu înalți consilieri în problemele referitoare la Indochina și în problemele franceze, inclusiv posibilitatea unei intervenții americane și „aliate" în Indochina.

Declarația senatorului republican Knowland

NEW YORK 15 (Agerpres). — Corespondentul din Washington al agenției Associated Press, Bell, transmite că senatorul republican Knowland (din partea statului California) a declarat într-un interviu ținut la 12 iunie că este pentru încheierea (cu alte cuvinte pentru torpilarea) conferinței de la Geneva. El a insistat de asemenea ca statele asociate din Indochina să-și proclame independența în cazul că în Franța se va constitui un guvern care să accepte „pacea cu orice preț". Potrivit cuvintelor lui Knowland, statele Vietnam, Cambodgia și Laos „trebuie să publice o declarație de independență" și „să ceară Națiunilor Unite și țărilor lumii libere ajutor în cazul că francezii vor fi gata să consimtă la reglementare...

Scurte știri

● După cum anunță agenția France Presse, cele două Camere reunite ale parlamentului sud-african au respins la a treia lectură proiectul de lege guvernamental care prevede întocmirea de registre electorale separate pentru populația de culoare din Uniunea sud-africană. Acest fapt constituie o nouă înfrîngere a politicii rasiste dusă de primul ministru Malan.

● La Novosibirsk — mare centru industrial și cultural al Siberiei — s-a deschis o expoziție a arhitecturii Republicii Populare Romîne, care a atras atenția cercurilor largi ale opiniei publice. In rîndurile siberienilor au stîrnit mult interes fotografiile monumentelor arhitectonice din Romînia, proiectele noilor construcții de întreprinderi industriale și de locuințe.

● La 12 iunie au sosit la Geneva reprezentanți ai cercurilor industriale, comerciale și bancare italiene și au stabilit contactul cu reprezentanți comerciali ai R.P. Chineze.

Timp de două zile ei au examinat posibilitățile de lărgire a comerțului dintre R. P. Chineză și Italia.

● Ziarele anunță că președintele partidului liber german, Thomas Behler, a declarat duminică în cadrul unei întruniri electorale la Bielefeld că partidul său dorește să intre în contact cu conducătorii statului sovietic în vederea pregătirii stabilirii de relații normale între Bonn și U.R.S.S.

● Ziarele anunță rezultatele alegerilor municipale parțiale, care s-au desfășurat la 13 iunie în comunele Fontenay-Sous-Bois, Chatillon Sous Bagne și Hai les Roses (departamentul Sena). Partidul Comunist Francez a repurtat o victorie serioasă obținînd noi mandate în consiliile municipale din cele trei localități. La Fontenay Sous Bois au votat pentru candidații comuniști 5.343 persoane, ceea ce constituie 39,4% dintre alegători. La alegerile pentru consiliile municipale ale celorlalte două localități numărul cel mai mare de voturi a fost de asemenea întrunit de candidații Partidului Comunist.

Succesul partidelor progresiste în alegerile parțiale municipale din Italia

ROMA 15 (Agerpres). — Ziarul „Unita" a publicat date centralizate despre rezultatele alegerilor municipale într-o serie de regiuni ale țării.

Partidele comunist, socialist și democrații independenți care au prezentat liste separate sau comune au întrunit 370.078 voturi — 43,6 la sută. La alegerile din 7 iunie 1953 ei au întrunit 349.938 voturi — 39.89 la sută.

Partidele de guvernămînt (democrat creștin, social democrat, liberal și republican), care au prezentat liste separate sau comune, au întrunit 267.790 voturi — 32,16 la sută. La alegerile din 7 iunie 1953 ele au întrunit 290.106 voturi — 33,07 la sută.

Partidele de extrema dreaptă — monarhist și neofascist — au pierdut de asemenea un număr considerabil de voturi.

Comentînd rezultatele alegerilor, ziarul „Unita" scrie: „Politica proclamată de comuniști, socialiști și de celelalte forțe democrate aliate cu acestea se bucură de aprobarea tot mai largă a alegătorilor. In rîndurile opiniei publice se întărește tot mai mult convingerea că este necesar să se asigure forțelor muncii un loc în conducerea vieții de stat. Adepții forțelor de dreapta și ai „fronturilor anticomuniste", suferă înfrîngeri tot mai mari".

Uneltirile S.U.A. în Guatemala

PEKIN 15 (Agerpres). — China Nouă transmite: Din Washington se anunță că guvernul S.U.A. ia măsuri pentru a lichida guvernul democratic din Guatemala, convocînd la Montevideo o conferință a miniștrilor afacerilor externe ai țărilor Americii Latine.

Conferința, care urmează să înceapă la 1 iulie pe baza „acordului de apărare militară de la Rio de Janeiro", are menirea să legalizeze amestecul S.U.A. sub pretextul așa-numitelor măsuri „colective". După cum transmite din Washington agenția United Press, la această conferință S.U.A. vor hotărî ce măsuri diplomatice, economice sau militare sînt necesare pentru a sili guvernul din Guatemala să se supună dictatului american. Statele Unite încearcă de asemenea să aducă la putere în Guatemala un guvern proyankeu în cazul cînd prin intervenția S.U.A. actuala administrație democratică va fi răsturnată.

Congresul al X-lea al Partidului Comunist din Cehoslovacia

PRAGA 15 (Agerpres). — Ceteka transmite: In ședința din 14 iunie a Congresului al X-lea al Partidului Comunist din Cehoslovacia au continuat dezbaterile pe marginea rapoartelor prezentate de A. Novotny și J. Stetka și a început discutarea raportului prezentat de V. Siroky.

Participanții la Congres au ascultat cu o mare atenție cuvîntarea lui Rudolf Barak despre lupta organelor securității de stat, cu sprijinul activ al oamenilor muncii, împotriva agenților serviciilor de spionaj imperialiste. In anii 1952—1953, organele securității de stat au demascat și arestat 1.200 de diversioniști, spioni și teroriști.

Congresiștii au întîmpinat cu aplauze furtunoase apariția la tribună a secretarului general al Partidului Comunist al Marii Britanii, Harry Pollitt. El a transmis Congresului al X-lea al Partidului Comunist din Cehoslovacia salutul din partea partidului său și a vorbit despre lupta comuniștilor englezi pentru unitatea clasei muncitoare, împotriva planurilor imperialiste îndreptate spre dezlănțuirea unui nou război mondial.

Congresul al X-lea al Partidului Comunist din Cehoslovacia a primit telegrame de salut din partea Partidului Comunist din India, din partea Partidului Muncii din Vietnam și a Partidului Muncii din Guatemala.

După aceasta, Karel Bacilek a rostit o amplă cuvîntare. El a vorbit despre lupta Partidului Comunist din Slovacia împotriva naționalismului burghez.

Congresul a fost salutat de asemenea de reprezentantul Partidului Comunist din Austria.

Proiectul de Constituție a R. P. Chineze supus discutării maselor largi populare

PEKIN 15 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: Ziarele relatează că la 14 iunie a avut loc sub președinția lui Mao Țze-dun cea de a 30-a ședință a Consiliului Guvernamental Popular Central. La ședința Consiliului Guvernamental Popular Central au luat parte Ciu De, Liu Șao-ți, Sun Cin-lin, Li Ci-sen, Cian Lan — vicepreședinți ai Consiliului Guvernamental Popular Central și Cen Iui, Li Li-san, Lin Bo-ciui, He Sian-min, Lin Bo-cen, Hu Iui-cian, Pin Cen, Bo I-bo — membri ai Consiliului Guvernamental Popular Central și alții.

Ședința Consiliului Guvernamental Popular Central a ascultat raportul prezentat de Comisia pentru elaborarea Constituției Republicii Populare Chineze. In raportul comisiei se arată că la întocmirea proiectului de Constituție a R. P. Chineze, comisia a pornit de la propunerea C.C. al Partidului Comunist Chinez cu privire la proiectul de Constituție a R. P. Chineze. Comisia și-a desfășurat lucrările de la 23 martie pînă la 11 iunie. La întocmirea proiectului de Constituție a R. P. Chineze, supus spre examinare Consiliului Guvernamental Popular Central au participat peste 8.000 de persoane: membrii comitetului pe întreaga Chină al Consiliului Consultativ Politic Popular, activiști de răspundere ai organelor de conducere ale marilor regiuni administrative, provinciilor și orașelor, partidelor democratice, organizațiilor obștești și forțelor armate.

In cadrul ședinței au luat cuvîntul: Li Ci-sen, Sun Cin-lin, Cian Lan, Huan Ian-pei, Cian Nan-sian, Ma Siu-lun, U. Lan-tu, He Sian-nin, Cen Șu-tun, Șaifuddin, Hu Iao-ban, Li Si-guan și alți reprezentanți ai partidelor democrate și ai organizațiilor obștești. Vorbitorii au arătat în unanimitate că aprobă și sprijină proiectul de Constituție a R. P. Chineze. Consiliul Guvernamental Popular Central a adoptat apoi în unanimitate proiectul de constituție a R. P. Chineze precum și hotărîrea de a publica proiectul de Constituție a R. P. Chineze în vederea discutării lui de către masele largi populare.

O declarație a lui Mendes France

PARIS 15 (Agerpres). — Agenția France Presse transmite că după întrevederea avută la 14 iunie cu Laniel, Mendes France, însărcinat cu formarea guvernului a declarat:

„Este evident că în actuala situație centrul tuturor preocupărilor este problema Indochinei. Cu toții trebuie să ne concentrăm atenția asupra răspunderii care decurge din actuala precum și asupra celor două aspecte ale acestei probleme: aspectul local și militar și aspectul diplomatic de la Geneva".

Mendes France a anunțat că intenționează să se întîlnească cu generalul Guillaume și cu șefii de stat major ai celor trei armate, precum și cu personalități militare bine informate asupra situației din Indochina, pentru a primi de la aceștia lămuriri care să-i permită să facă propuneri concrete în fața Adunării Naționale.

Ollenhauer despre demisia guvernului francez

PARIS 15 (Agerpres). — După cum transmite agenția France Presse, Ollenhauer, președintele partidului social democrat din Germania, luînd cuvîntul la Oppenheim la o adunare a membrilor acestui partid, a declarat că demisia guvernului francez este unul din cele mai serioase eșecuri ale politicii „Europei mici". „Nu trebuie să mai contați pe intrarea în vigoare a tratatului cu privire la comunitatea defensivă europeană", a spus Ollenhauer. Subliniind că eșecul „comunității defensive europene" va însemna condamnarea întregii politici a cancelarului Konrad Adenauer, Ollenhauer și-a exprimat părerea că în prezent ar trebui să se discute alte posibilități și forme de apărare colectivă".

Din viața și lupta tineretului de peste hotare

RECRUTARI CU FORȚA

Ziarul „Times of India" publică o corespondență din Saigon în care arată felul în care colonialiștii francezi recrutează cu forța tineri vietnamezi.

„Nu ai decît să te postezi într-un colț de stradă la Hanoi sau Haifong pentru a vedea în ce fel recrutează francezii soldați pentru așa-numita „armată națională". Membri ai poliției militare franceze și vietnameze pîndesc la întretăierea străzilor și tabără pe orice tînăr pe care îl zăresc. Dacă acesta nu are asupra sa acte care să dovedească că a recrutat, este asvîrlit într-un camion militar care-l transportă la un centru de instrucție, despre care nici familia recrutului nu știe unde este situat".

SFIRȘIT DE AN ȘCOLAR IN GERMANIA OCCIDENTALA

Sfîrșitul anului școlar în Germania occidentală face ca problema șomajului în rîndurile tineretului să devină din nou una din problemele cele mai arzătoare la ordinea zilei.

Peste cîteva săptămîni, 800.000 de tineri vor părăsi băncile școlii și vor porni în căutare de lucru, alături de alte sute de mii de tineri care au terminat școala cu unul, doi sau mai mulți ani în urmă și care sînt încă și azi șomeri.

Intrucît sînt doar circa 400.000 de locuri de ucenici, peste 500.000 de tineri vor rămîne numai în acest an fără nici o posibilitate de a învăța o meserie. Alți 500.000 de tineri între 15 și 25 ani șomează de peste 2 ani.

Potrivit statisticilor oficiale ale Ministerului Muncii, numărul total al tinerilor care nu au putut învăța nicio meserie s-a ridicat de la 440.000 cît a fost în 1953, la peste 500.000 în anul acesta și va atinge în 1955, 775.000

TINERETUL FRANCEZ NU DOREȘTE SĂ MOARĂ IN INDOCHINA PENTRU INTERESE STRĂINE FRANȚEI

Tineretul francez se pronunță cu hotărîre împotriva recrutării în armată și împotriva trimiterii de trupe franceze în Indochina. După cum relatează ziarul „L'Humanité", Biroul Național al Uniunii Tineretului Republican Francez a dat publicității un comunicat în care subliniază că tineretul francez nu dorește să moară în Indochina pentru interese străine Franței. Biroul național cheamă pe toți tinerii, indiferent de convingeri politice, să se unească în lupta pentru pace și pentru un viitor fericit al tineretului francez împotriva extinderii războiului în Indochina.

Sfîrșit de an școlar în S. U. A.

— Rușine să nu iei nici un premiu, cînd cu dolarii mei ți-l puteam ușor cumpăra!...
Desen de ROSS

Al XI-lea Congres al Sindicatelor din URSS a luat sfîrșit

MOSCOVA 15 (Agerpres). — La 15 iunie și-a încheiat lucrările al XI-lea Congres al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, la care au participat peste 1.300 delegați ai oamenilor muncii din U.R.S.S., precum și 35 delegații străine.

N. M. Șvernik a rostit cuvîntul de închidere al Congresului.

Congresul a adoptat o hotărîre cu privire la raportul de activitate al Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S. și a aprobat activitatea Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S. desfășurată în cei cinci ani care s-au scurs de la Congresul al X-lea.

Sesiunea Adunării de Stat a R. P. Ungare

BUDAPESTA 15 (Agerpres). — La 15 iunie s-a deschis la Budapesta Sesiunea Adunării de Stat a R. P. Ungare. Ordinea de zi adoptată în unanimitate cuprinde:

1. — Raportul asupra îndeplinirii bugetului de stat pe anul 1953 și aprobarea bugetului pe 1954.
2. — Modificarea legii privind codul de legislație civilă.
3. — Modificarea legii privind codul penal.
4. — Proiectul de lege privind crearea Ministerului Comerțului Interior și a Ministerului Comerțului Exterior.

A X-a sesiune a Comisiei Dunării a luat sfîrșit

BUDAPESTA 15 (Agerpres). — M.T.I. transmite:

La 15 iunie au luat sfîrșit lucrările celei de a X-a sesiune a Comisiei Dunării la care participă Bulgaria, Cehoslovacia Iugoslavia, Romînia, Ungaria, U.R.S.S. Sesiunea a adoptat regulamentul de activitate a secretariatului și aparatului operativ al Comisiei Dunării. In toate problemele dezbătute la cea de a X-a sesiune a Comisiei Dunării au fost adoptate hotărîri unanime. Următoarea sesiune a Comisiei Dunării va avea loc la 8 decembrie 1954 la Budapesta.

Eliberarea teritoriului posesiunii franceze Yanaon din India

NEW DELHI 15 (Agerpres). — Populația indiană din posesiunile franceze din India continuă campania în vederea alipirii acestor teritorii la India.

După cum relatează agenția France Presse, știrile provenite din Madras arată că populația din Yanaon a eliberat teritoriul acestei posesiuni fără a mai aștepta un referendum.

Primarul localității Yanaon, însoțit de 200 de indieni, a ocupat sediul primăriei și a instalat administrația indiană în oraș. Pe toate clădirile oficiale manifestanții au arborat drapelul indian.

France Presse precizează că în cadrul unui miting s-a votat o rezoluție în care se cere guvernului indian să integreze posesiunea Yanaon la Uniunea Indiană.

Noi victorii ale Armatei Populare Vietnameze

PEKIN 15 (Agerpres). — Agenția Vietnameză de Informații relatează că după două zile de luptă Armata Populară Vietnameză a silit pe francezi să evacueze importantul post de la Ovinh Bao, la sud de Haifong.

La 8 iunie, forțele populare au silit pe francezi să se retragă dintr-unul din cele cinci posturi importante din districtul Fat Diem, provincia Ninhbinh din delta Fluviului Roșu. In această acțiune trupele populare au cauzat francezilor pierderea a 60 de oameni și au capturat o mare cantitate de arme și muniții.

Știri sportive

● In capitala Gruziei s-a desfășurat la 14 iunie întîlnirea de fotbal dintre echipele „Dinamo" Tbilisi și „Girondins" Bordeaux.

Jocul a luat sfîrșit cu rezultatul de 4—0 în favoarea fotbaliștilor din Tbilisi.

● La 14 iunie s-a desfășurat cea de a 12-a rundă a turneului zonal de șah pentru campionatul mondial.

Maestrul cehoslovac Pachman a cîștigat o partidă frumoasă la Bălănel, iar marele maestru suedez Stahlberg l-a învins pe Sliwa. Șahistul romîn Ciocîltea, avînd negrele, a fost învins de Kluger. Șajtar a cîștigat la Solin și Olafsson la Palmasson.

Partidele Uhlmann—Minev și Koskinen—Bassyuni s-au terminat remiză. Celelalte trei partide s-au întrerupt.

Tot luni au fost continuate două partide întrerupte: Szabo a cîștigat la Palmasson și Barcza la Ciocîltea.

In clasament, după 12 runde conduce Pachman (R. Cehoslovacă) cu 10 puncte, urmat de Szabo (R.P. Ungară) cu 9½ puncte și o partidă întreruptă.

★

La 13 iunie a avut loc la Strzyzewice în apropiere de Leszno (voivodatul Poznan) deschiderea concursului internațional de planorism la care participă echipele din U.R.S.S., R.P. Ungară, R.P.R., R. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Bulgaria, Anglia, Franța și R. P. Polonă.

SPECTACOLE

16 iunie 1954

CINEMATOGRAFE: Patria: Săptămîna filmului din R.P. Bulgaria; **Republica:** In numele legii; **București, Grădina Progres, Cultural:** Slugă la doi stăpîni; **I. C. Frimu:** Ernst Thälmann; **Infrățirea între Popoare:** Casa mult visată; **Maxim Gorki:** (matineu) Filme pentru cei mici (după amiază) Iuta și chenaful, Biroul se mută; **Elena Pavel, 1 Mai:** Marile speranțe; **Lumina:** Agentul secret; **Victoria:** Oameni curajoși; **Gh. Doja:** Vassa Jelesnova; **Al. Popov:** Maximca; **8 Martie:** Intreceri vesele, Cu pumnul în masă; **Vasile Roaită:** Cînd trandafirul înflorește; **Unirea:** Prințesa trufașă; **C-tin David:** Epoleții purpurii; **Al. Sahia, Arta:** Maeștrii baletului rus; **Flacăra:** Omul cu 1000 de fețe; **T. Vladimirescu:** Umbre; **Vergu:** Pulbere argintie; **Popular:** Nunta cu zestre; **Mihail Eminescu:** Avangarda de sacrificiu; **Miorița:** Keto și Kote; **Moșilor:** Mica și marea fericire; **23 August:** Pentru pace și prietenie; **Donca Simo:** Povestea unui om adevărat; **Ilie Pintilie, Volga:** Suspine pe stradă; **8 Mai:** Africa (seria a II-a); **Libertății:** Brigada lui Ionuț, Meciul de fotbal Anglia—R.P. Ungaria la Budapesta; **N. Bălcescu:** Flăcări deasupra Asiei; **Rahova:** Un pichet în munți; **Olga Bancic:** Petroliștii din Caspica, Zborul în lună.

REDACȚIA București, Piața Scînteii, Tel. Nr. 7.61.00, SECȚIA SCRISORI Tel. Nr. 7.66.91, DIFUZAREA Tel. Nr. 8.38.77, TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.